

În împlinirea zilei de 23 AUGUST

5.577 tone ciment peste plan

CONSTANȚA (coresp. „Scinteia”). — Muncitorii, tehnicienii și inginerii de la fabrica „Cimentul păcii” din Medgidia, regiunea Constanța, și-au luat angajamentul ca în întrecerea în cinstea zilei de 23 August să producă peste plan 2.000 tone ciment și 1.500 tone klinker. De asemenea, și-au mai angajat să sporească productivitatea muncii cu 7%, valoarea producției globale cu 45% și valoarea producției marfă cu 5% față de plan.

Pină în prezent colectivul de muncă al fabricii a reușit să respecte și să depășească cu mult angajamentele luate. Astfel, muncitorii și tehnicienii de aici au produs și livrat peste plan 5.577 tone ciment și 4.841 tone klinker. În această perioadă productivitatea muncii a sporit cu 24%, valoarea producției globale cu 15,9%, iar a producției marfă cu 15,7%.

În lunile mai și iunie a.c. în comparație cu aceeași perioadă în anul trecut, s-au realizat economii în valoare de 1.755.000 lei.

În cadrul întrecerii în cinstea zilei de 23 August, fabrica de încălziminte „Flacăra Roșie” din Capitală produce un nou model de panoflori bătătești — ușori, flexibili și de calitate mai bună. În primul semestru al anului, colectivul fabricii a îndeplinit și depășit sarcinile de plan, sporind cu 1,63 la sută producția de încălziminte în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut.

În clișeu: Un aspect al secției de încălziminte flexibile.

In fruntea întrecerii

PLOEȘTI (coresp. „Scinteia”). — Muncitorii minei Ojașca, raionul Buzău, înscriși în cinstea zilei minierului și a celei de-a 13-a aniversări a eliberării patriei noastre noi și însemnate succese în producție. În primele 25 zile ale lunii iulie ei au reușit să extragă 402 tone lignit peste sarcinile de plan. În fruntea întrecerii pentru mărirea producției de cărbune se află minerii Constantin Chiruc, Negulescu Mihai și Ion P. Onu, care realizează zilnic mai bine de două norme de producție.

TELEGRAMS

La 23 iulie a.c. dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P. Romine, și Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Romine, au trimis președintelui Republicii Egipt următoarea telegramă:

Excelenței Sale președintelui GAMAL ABDEL NASSER
Palatul Republicii
Cairo-Egipt

Cu prilejul sărbătorii naționale a poporului egiptean, vă rugăm să primiți, Excelență, din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale, a guvernului Republicii Populare Romine și din partea noastră personal, cordiale felicitări și călduroase urări pentru înflorirea Republicii Egipt și pentru fericirea și bună starea harnicului și talentatului popor egiptean prieten.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

Președintele Republicii Egipt a trimis următoarea telegramă de răspuns:

Excelenței Sale Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

Excelenței Sale CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

București

Am fost foarte impresionat de binevoitoria dv. telegramă și de urările sincere pe care mi le-ați exprimat în numele dv. și în numele guvernului și poporului român, cu ocazia sărbătorii naționale.

Vă adresez cu plăcere, dv. ca și Prezidiului Marii Adunări Naționale, guvernului și poporului român prieten, cele mai vii mulțumiri însoțite de sincerele mele urări de fericire, prosperitate și mărire.

GAMAL ABDEL NASSER

Împotriva excesului de formularistică

Întărirea și simplificarea aparatului de stat ca și al întreprinderilor și celorlalte unități social-economice din țară, înfăptuirea practicilor birocratice și concentrarea atenției cadrelor asupra conducerii muncii vii sînt sarcini deosebit de importante, stabilite prin Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956. În baza acestora, ministerele și celelalte organe centrale, precum și comitetele executive ale sfaturilor populare au primit directive să reducă volumul evidențelor tehnico-operative și, împreună cu Direcția Centrală de Statistică, să asigure raționalizarea și simplificarea dărilor de seamă statistice.

În cele ce urmează sînt prezentate măsurile luate recent de Direcția Centrală de Statistică pentru simplificarea dărilor de seamă statistice, precum și unele sugestii, a căror aplicare va putea asigura reducerea substanțială a volumului evidențelor.

În cadrul trimestrului IV al anului precedent, Direcția Centrală de Statistică a primit sarcina să se ocupe de soluționarea acestei probleme. În acest scop a efectuat lucrările necesare pentru:

— studierea dărilor de seamă existente sub aspectul conținutului, periodicității și circulației lor;

— reducerea indicatorilor, periodicității și circulației de prisos și elaborarea unui nou sistem de dări de seamă;

— asigurarea disciplinei statistice. Pentru anul 1956, în baza dispozițiilor Consiliului de Miniștri, s-a aprobat ministerelor și celorlalte organe centrale un număr de cca. 300 dări de seamă statistice de stat și departamentale. Cu toate acestea, ca urmare a nerespectării, de către multe organe centrale, a dispozițiilor date, au circulat în fapt peste 2500 de dări de seamă. Pentru completarea celor aproximativ 2300 dări de seamă neaprobate s-a consumat un volum de muncă evaluat la cca. 4200 om-an.

Se cuvine să satisfacem legitima curiozitate a oamenilor muncii arătînd care sînt acele organe centrale ce s-au remarcat prin ușurința de care au dat dovadă, obligînd unitățile subordonate lor să completeze dări de seamă sta-

MIHAIL LEVENTE
director general al Direcției Centrale de Statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri

istice neaprobate: Departamentul Industriei Ușoare — 281, Departamentul Industriei Alimentare — 263, Institutul de Metalurgie și Industriei Construcțiilor de Mașini — 331, Departamentul Industriei Chimice — 182, Centrocoperul — 165, Departamentul gospodăriilor agricole de stat — 154, UCECOM — 178.

Multe dintre datele cerute unităților indicau existența unor tendințe de centralism excesiv, care nu fac decât să alimenteze birocratismul. Astfel, Direcția generală a pietăriei și încălzimintei din cadrul Departamentului Industriei Ușoare cerea unităților tabele nominale cu concediile acordate salariaților; Departamentul Silviculturii cerea IFET-urilor să-i trimită tabele nominale cu salariile care au realizat un câștig zilnic de peste 40 lei.

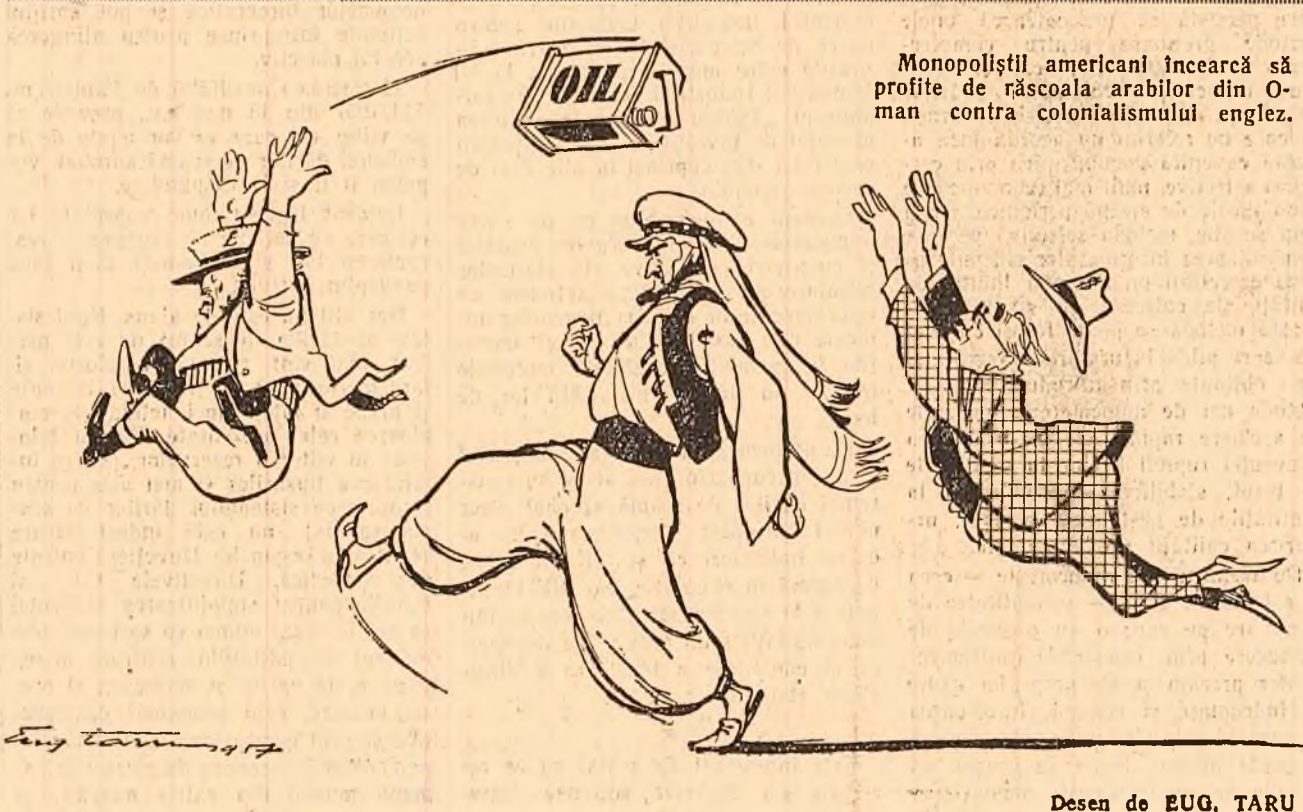
Comitetele executive ale sfaturilor populare cereau și ele unităților în subordine să completeze numeroase dări de seamă statistice, pentru care era necesar anual un volum de muncă echivalent cu 5000 om-an și peste 50.000 kg. de hîrtie. Numai dările de seamă și situațiile statistice paralele (identice în ceea ce privește conținutul și periodicitatea, circuliind însă pe mai multe canale) din sistemul evidențelor sfaturilor populare cereau un consum de 2000 om-an și 8500 kg. de hîrtie, costul lor depășind 11 milioane lei.

Așa, de exemplu, utilizarea sumelor din autoimpuneri se comunica în același timp către secțiile de planificare, financiare, organizatorice și de secretariat ale sfaturilor populare; prețurile de pe piața neorganizată se înregistrau de mai multe organe și după metodologii diferite de către inspectoratele statistice raionale, secțiile comerciale, secțiile financiare și administrația piețelor, etc.

Cum a fost cu puțină o asemenea abundanță de forme statistice? Apariția lor a fost determinată de faptul că unele direcții generale și di-

recții din ministere etc. nu acordă atenția cuvenită muncii vii și legăturii neînlocuibile cu unitățile pe care le conduc, ca și de faptul că unele direcții sau secții ale aceluiași organ central sau local nu conlucează între ele. De pildă, direcția de muncă și salarii dintr-un minister cerea tuturor unităților o dare de seamă cu indicatori de muncă și salarii pe care le cereau paralele și toate direcțiile generale ale aceluiași minister. Apariția acestor formulare se datorează însă mai ales comodității și mentalității greșite a unor cadre de conducere, care cred că rezolvă noi și supraie probleme și pot rezolva prin simpla informare și că, deci, unitățile productive trebuie să le înainteze nu dări

(Continuare în pag. 11-a, col. 2-5)

CU OCAZIA PROCLAMĂRII REPUBLICII TUNISIENE

Excelenței Sale Domnului HABIB BOURGUIBA
Președintele Republicii Tunisiene
Tunis

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine și în numele poporului român, transmit Excelenței Voastre și poporului tunisian prieten călduroase felicitări cu ocazia proclamării Republicii Tunisiene și a alegerii dv. ca președinte al Republicii Tunisiene.

Vă rog totodată să primiți, Excelență, sincerele mele urări de succes în activitatea dv. dedicată consolidării independenței Tunisiei și realizării aspirațiilor de pace și prosperitate ale poporului tunisian.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine

1.476.283 LEI AVANS colectiviști în raionul Slobozia

Anul acesta gospodăriile colective din cuprinsul raionului Slobozia au împărțit membrilor lor importante sume de bani ca avans.

La gospodăria colectivă „Renașterea” din comuna Ghimpaș, de pildă, s-au împărțit pînă acum ca avans cîte 12 lei de fiecare zi-muncă. În cursul lunii trecute, membrii gospodăriei colective „Pămînt deslețit” din comuna Iazu au primit ca avans cîte 5,40 lei de fiecare zi-muncă. Colectivul Dumitru D. Stan, de pildă, care a făcut 468 de zile-muncă a primit 2527 lei.

Colectivul din comuna Gheorghe Lazăr au primit de curînd al doilea avans în bani. Alexandru D. Nicolae, de pildă, a primit cu acest prilej 1720 lei, iar Gheorghe Drăgăneanu, 1486 lei etc.

Pină în prezent gospodăriile colective din raionul Slobozia au împărțit ca avans suma de 1.476.283 lei.

ÎN LUPTĂ CU FURTUNA ȘI CU APELE

Din cauza ploilor torențiale, apele râului Arlaș au crescut îngrijorător, amenințînd să ducă la vales mari cantități de material lemnos din depozitele intermediare. Alex. Sălăjan, Cornel Purcel, Șt. Avram, Avram Bîte, Gh. Mocanu, Vinea Constantin și alii muncitori forestieri de la sectorul Cîmpeni au înfruntat cu curaj furtuna și apele și după o muncă pe cit de grea, pe atît de obositoare și nu lipsită de pericole au reușit să salveze întreaga cantitate de lemn amenințată. Pentru această faptă ei au fost învidențiați de către Direcția silvică Cluj.

Vasul „Transilvania” din nou la Constanța

CONSTANȚA (coresp. „Scinteia”). — Tot seara. Departe în larg, prin vălul diafan al ceții străvezii, apare silueta zveltă a unui vas. Pe chiburi și pe faleze, de la Vreja mării și pînă dincolo de Cazino, se înșiră sute și sute de cetățeni ai orașului Constanța care cercetează zarea. E „Transilvania”, sau alt vas? E „Transilvania”, și întră în rada portului.

De pe țarm, admirăm silueta elegantă a vasului. Culoarea lui, crem, armonizează cu verdele arborat de husele bărcilor de salvare. Manevrelor se execută scurt. „Transilvania” acostează la dana din fața gării maritime a portului Constanța. De pe puntea de comandă, în uniforma albă de vară, privește calm tov. Gheorghe Bădescu, comandantul vasului. De 50 de ani navighează pe toate mările

globului; este cel mai vechi comandant de nave din flota noastră de transport.

Vasul „Transilvania” a părăsit apele noastre în februarie anul trecut. De atunci și pînă de curînd el s-a aflat în reparație în șantierul naval „Ujalin” din portul Pola, R. P. F. Iugoslaviei. Astăzi, „Transilvania” este unul din cele mai moderne și mai elegante vase de pasageri și transport de mărfuri din bazinul Mării Negre și Mării Mediterane. Avînd o viteză de 22 noduri pe oră, vasul poate transporta în cabină cu tot confortul la clasa lux și clasele 1, 2 și 3, 430 pasageri, iar pentru excursie pînă la 2.000 de persoane.

În curînd, elegantă „Transilvania” va culetea porturile Mării Negre și ale Mediteranei în curse regulate.

In Deltă

În vederea unei bune valorificări a stufului din Deltă, cercetătorii Institutului de studii și prospecțiuni din București (I. S. P.), efectuează acolo importante cercetări topografice. Ei au executat și studii geotehnice în vederea dragării canalelor, studii pentru îndiguirea platformelor de recoltare a stufului și platformelor pentru depozitarea stu-

fului precum și studii pentru amplasarea diferitelor grupuri sociale. Cercetătorii de la I.S.P. au făcut de asemenea o serie de studii geotehnice necesare proiectării viitoarelor canale și a lucrărilor de amenajare din Deltă.

Monopoliștii americani încearcă să profite de răscăla aburilor din Oman contra colonialismului englez.

Paralel cu cercetările se efectuează și lucrările de amenajare din Deltă.

Desen de EUG. TARU

UN SANTIER fără romantism

„Și totuși, știam că o să trăiesc și clipa aceasta. O bănuiam, și cîțsem semnele încă de mult, în colindările de ani și ani pe șantiere. Degeaba mă minunez, în zadar răscolesc cîntînd vechile și cunoscutele simptome aici, în unghiul pe care îl face în marginea Craiovei, abia în Iuliu. Oare o să ajungem, într-adevăr, ziua cînd șantierul vor fi cu totul lipsite de romantism?”

Într-un șantier. De fapt, acum nici nu mai poate fi vorba propriu-zis de un șantier. Lucrările sînt pe terminate, și fabrica se pregătește febril pentru intrarea în producție. Constructorii totuși se află încă aici. Au de făcut finisările, mai au de ajustat cîte ceva, pe ici pe colo. Din plin lucrează montorii. Utilajul, agregate uriașe, ca într-o fabrică de ciment, e asamblat, pregătit pentru marea sărbătoare a începerii primei campanii.

A fost muncă multă și grea aici la Livezi.

Și totuși, după cum am mai spus, cînd stai de vorbă cu constructorii și montorii, și-e tare greu, aproape neputîntă, să recunoști aici fațete ca cele care au adus nu de mult faimă celorlalte șantiere ale țării.

Întă-l pe lăcătușul Alexandru Tăranu. A venit aici s-a-ajute la montaj. N-a năvălit apăsător pe toate utilajele la care lucra el și n-a putut decît să-și valorifice aptitudinile de erou. N-a fost nevoit să stea trei zile și trei nopți lipit de mașină și deșeu, unsoară, a mai rămas și peste program, somnul i-a fost somn, și masa i-a fost masă. Dar încet-încet, din minile lui și ale celorlalți băieți din echipă, au prins viață cuptoarele de var. „Sehr gut!” — a exclamat tehnicienii sosiți din R.D. Germană ca să asiste la montarea utilajului fabricat de el. Tăranu a zîmbit modest, s-a făcut că nu înțelege cele două vorbe și și-a văzut mai departe de treabă. Astăzi toate meritele lui, Livezi, cum e cîte odată, pe timp liniștit, apa Iuliu. Azi Tăranu este maistrul și conduce lucrările de finisare a montajului cuptoarelor.

Sau să vi-l prezentăm pe alt frunțaș de la Livezi. Pe inginerul Dumitru Enache. E șeful producției. Și cum producția încă n-a început, se ocupă și el de montaj. N-are un selector prea întins de activitate, nu alegă și zi și noapte kilometri în tregi, nu și-a părăsit familia la Satu Mare sau la Vătra. Dorme ca să și potolească aici setea nestîmnică de muncă. E un inginer încă tânăr, dar un om calm, așezat, care vine în fiecare zi în fabrică de parocă ar lucra aici de 20 de ani. Controlază minuțios dacă ce a spus el cu o zi înainte s-a respectat și pornește apoi tacticos la o nouă zi de muncă. Are în grijă o companie de băieți și fete pe care-i pregătește pentru prima campanie a fabricii. Le arată cu răbdare secretele complicate instalată, și învață să minimeze.

VALERIU NEGRU

(Continuare în pag. 11-a, col. 1-2)

Întîlnirile tineretului din Moscova cu tinerii și tineretele care sosesc în aceste zile din toate continentele în orașul festivalului, se transformă în demonstrații vii ale prieteniei și solidarității. Zilele acestea au sosit în Capitala U.R.S.S. delegațiile tineretului din Mexic, Salvador și Vietnam.

În clișeu: Întîlnirea în gara Kiev din Moscova. (Telefoto Agerpres)

ÎN EXCURSIE LA BUCUREȘTI

Zilele de vacanță au adus cadrele didactice din țară realizarea unei din dorințele lor cele mai ardoare: vizitarea muzeelor și întreprinderilor mai importante din Capitală. Acest lucru a fost posibil cu ajutorul Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din învățămînt, care a organizat un ciclu de excursii — de cîte 6 zile — la București, pentru profesorii și învățătorii din toate raioanele țării.

Pină acum s-au făcut trei asemenea excursii, cu circa 1.000 de participanți, din 40 de raioane ale țării.

În prezent, se află la București 245 de profesori și învățători din raioanele Sărnaș, Călmățui, Zeletin, Iliu, Tg. Frumos, Baia Mare, Orăștie și Teocul. Programul excursiei cuprinde vizitarea următoarelor obiective: Muzeul „Lenin” și Muzeul de științe naturale „Gr. Antipa” de la Șosea, Combinatul Poligrafic „Casa Scinteii”, Parcul de cultură și odihnă „J. V. Stalin” și Muzeul satului, Palatul Pionierilor, Grădina Botanică, Muzeul militar central, Muzeul de artă al R. P. Romine, Uzinele „23 August” și „Republica” și stadionul „23 August”.

În luna august vor mai veni în excursie în Capitală încă trei grupuri mari de profesori și învățători din țară.

Cee NOU

Avioanele engleze continuă să bombardeze localități în Oman. Cu toate acestea insurgenții întreprind operații ofensive înnumerate de succes. Răscăla s-a extins asupra multor regiuni din interiorul Omanului.

Avioane militare britanice au bombardat regiunile din sudul Yemenului. Bombardamentul a provocat pagube omenești și materiale.

În Capitala Columbiei a avut loc o mare manifestație, la care au participat mii de studenți, împotriva dictaturii juntei militare.

Potrivit legii cu privire la acordarea de imunități speciale în Algeria și în Franța guvernului Bourges-Maunoury, autoritățile pariziene au început să aplice unele măsuri polițienești. În regiunea pariziană va fi dublat efectivul poliției.

Vizina de CURIOZITĂȚI

BEREA
este o băutură înviorătoare. Este și un excelent material de construcție. Procedul de transformare a berei în cărămidă este simplu. Vinzi 500 de litri de bere și nu dai restul. 20 de bani reținută la un țap sînt o nimica toată.

Acest procedeu de transmutație a materiei a fost pus în aplicare cu fericite rezultate de gestionarul Ana Gheorghe din Bălțești, raionul Teleajen. Temelia casei lui, construită exclusiv din bere, este gata. Gestionarul își face acum căpșorii pentru acoperiș. După aceeași formulă de transmutație a materiei: Restișor cu restișor, Din țap faci și căpșorii.

SERCERISUL
e în toi. Maștile sfa-turilor populare sînt pe teren. Pe teren a plecat și mașina Sfaturii populare raionale Suceava. La Bacău. În oraș nu sînt oarecîți. În oraș este Ioan, proaspăt absolvent al școlii de partid. În calitate sa de președinte al Sfaturii populare raionale Suceava a cerut să i se trimită mașina la Bacău, ca să se poată întoarce la post. Motivul? Avea bagaj prea mare. De modestie, de sigur.

UN DIFEREND
serios a izbucnit între Sfaturii populare al raionului Baia Mare și Primul sîndacat al Ansamblului artistic (200 de persoane) de trebuie să treacă sub tutela sa. Aducea în sprijinul acestei teze argumente justificative. Al doilea susținea și el că Ansamblul artistic trebuie să fie sub tutela sa. Aducea în sprijinul acestei teze alte argumente justificative.

Pină la urmă au căzut la un compromis și diferendul a fost lichidat.

Au desfrînt Ansamblul.

Ah, dacă anticii ar fi fost pe sferă atît de înțelepți, războiul Troiei n-ar mai fi avut loc.

71.000

cutii de conserve de pește au sosit de la 1 Iulie din import, la Burdujeni. Călătoria lor a durat 19 zile. Urma să li se fixeze prețurile. Călătoria prețurilor prin diferite instituții centrale durează de peste 22 de zile. Peștii își exprimă sincerele regrete pentru necazurile pe care le provoacă acestor instituții și ne roagă să le comunicăm că pe viitor vor interveni să se ceară stabilirea prețurilor înainte de a fi marinați în sos.

Pentru mai multă oportunitate,

Pentru marea lor frumusețe, în fiecare vară Cheile Bicazului sînt vizitate de mii de oameni ai muncii. În clișeu: un grup de excursioniști coborînd prin tunel spre Cheile Bicazului.

Un șantier fără romantism...

(Urmare din pag. 1-a)

tasco dispozitivele de mecanizare și le cere, înainte de toate, „perseverență, ordine, curățenie, calm”.

Așa sînt toți oamenii aici la Livezi. Poate n-au fost puși la încercare în intr-adevăr, așa cum Jiul nu și-a revărsat apele peste șantier, nici malul din spate al fabricii nu s-a prăbușit nicodată, nici focuri n-au ars, nici gheturi n-au venit să împiedice muncă oamenilor. Constructorii n-au dormit în colibe sau în corturi, ca pionierii altor șantiere, ci s-au bucurat de la început de mai mult sau mai puțin confort, în orice caz de condiții omenești de trai.

V-ați convins acum că n-a rămas aici, la Livezi, nimic romantic, nimic din ce făcea viața de constructor palpitantă, plină de farmecul neprevăzutului?

În locul ei, viața șantierului s-a umplut de cifre și de date tehnice, de cele mai prozaice cifre și date care sînt cu putință. Inginerul Ion Baici, un vechi tehnician al fabricii de zahăr din țară, ne povestește, făcînd schițe și calcule pe hîrtie, cum va arăta noua fabrică.

Chiar de la descărcare, muncă va fi aici (pentru prima dată în fabricile noastre de zahăr) mecanizată. Instalații speciale de descărcare a vagoanelor vor duce sfecla în silozuri, iar cureniți puternici de apă vor descărcă o bună parte din ea îndreptîndu-se, pe canale, direct în secoarele productive. În principiu, procesul de producție nu se deosebește de cel al vechilor fabrici. Numai că la noi fiecare operație va fi mecanizată. Iată, de pildă, difuzia (operația de extragere a zahărului din sfeclă cu ajutorul apei calde).

În alte părți difuzia se face în baterii de cite 10-12 vase care se încălzesc și se desecară după un principiu asemănător rezervorului stațiilor de benzină. La noi însă difuzia se face continuu. Două linii tehnologice (le-ați văzut în fabrică — seamănă cu niște cupatoare de ars ciment) primesc sfecla printr-un capăt și aruncă prin celălalt capăt apă încălzită. Difuzia se face încontinuu, fără opriri, fără pierderi de timp și de zahăr. În loc de 9-10 oameni cîți depuneau înainte muncă fizică la vechile baterii, doi oameni vor supraveghea acum linia tehnologică fără să pună mîna pe nimic. Așa înseamnă mecanizare!

Și inginerul Baici ne-a povestit tot foarte de acest fel. Despre difuzie, decantoare, filtre de nămol, vîrînd despre toate, pînă și despre borhot, cu aceeași încintare semîni și calmă cu care poate vorbi despre asemenea lucruri prozaice un specialist.

Asta e tot ce poți afla pe șantierul fabricii din Livezi.

„Și totuși, nu-i cu putință să nu se păsească pe aici oamenii din aceia înflăcărați, care cîntăd șantierul, în căutarea faptelor mari. Așteptăre, ce fac? Cum se împacă cu situația?”

Poate n-o să mă credeți dacă o să vă povestesc ce fac asemenea oameni. Și de aceea, vă sfătuiesc mai bine să vă adresați direct lor. Luați-l, de pildă, pe Gheorghe Soiman. E de loc din Roman. A venit aici, pe șantier, atras de farmecul unei munci noi. Și-a lăsat copiii înșiși, în grîja bătrînilor, și au pomenit și nevasta, care cîntăd șantierul. Soiman era un om pus pe fapte mari. Îl entuziasmasse ideea de a lucra pe un șantier încă de multă vreme, dar ezitase pînă acum să plece la Bicaz sau la marea laminor din orașul lui, fiindcă îl plăcea vechea lui muncă de mecanic la fabrica de zahăr din Roman. Acum găsise în sfîrșit un șantier în care și meseria lui să fie căutată. Și a dat fuga acolo. Credeți că, măcar omul acesta, care și-a lăsat căminul lîngă casa sa și a venit în capăt al țării, domnic de o schimbare, de o înnoire în viață, credeți că măcar el a devenit aici un erou de epopee? Vă înșelați. A muncit într-adevăr „solid”, cum îi place lui să spună, la montarea uscătorilor de borhot. Îl treceau nădușelile cite odată cînd ieșea din schimb. Dar totuși, muncă lui a fost o muncă obișnuită, ca oricare alta aici, pe șantier. Ba mai mult, Soiman, deprinzîndu-se cu traiul bun (la căpătîi și un apartament cu două camere, baie, bucătărie în blocurile noi ale fabricii), a început să strînge bani ca să-și îndeplinească alte visuri ale lui din tînerete. De aparatură de radio s-o fi bucurat el sau nu, dar cu motocicletă lui cea nouă se mîndrește fără sfîrșit în fața tuturor. Nu mai poate merge cu au-

tobusul la înghesuială! Lui îi trebuie să simtă în față bîcîndu-l aer curat, dinspre zăvoarele Jiului.

Toamă ca omul acesta am stat mai mult de vorbă. Și l-am întrebat pînă la urmă, cu jumătate de glas, disperat cînd îl vedeam că se duce toată „pîinea” de odinioară a reportajului de pe șantier.

„Și cum, n-ați avut dumnea-voastră aici nici un necaz, nici un prilej să infrunțați ceva greutăți mai ca lumea, să arătați ce sînteți în stare?”

Soiman a stat puțin pe gînduri, și a răspuns. „Greutăți cauză dumnea-ta? Au fost ele mai multe, dar au trecut. Una avem însă mai mare care ne mîncă din sufletul și azi. Dar trebuie s-o dăm gata pînă la urmă...”

„Care-i? am întrebat eu cu emofie.

„Uite, povestea cu unii dintre cei care conduc partea constructorilor. Ne-au tot tîrăgînat, ne tot poartă și acum cîteodată cu supărîmînie. N-ați putea să-l scuturați odată mai zădrăvni, să le vie mîntea la cap?”

Zădrăvnic e, deci, orice speranță. Birocrațismul, singurul dușman serios cu care luptă constructorii și montorii de la Livezi, nu e în stare să treacă în ei semnele vechiului romantism.

Se spune că în asemenea împrejurări, cînd tehnica, securitatea muncii, condițiile omenești de trai sînt asigurate pe șantier, acțiunea constructorilor se desfășoară în condiții mult mai bune ca oriundă. Se poate! Dar spuneți și dumnea-voastră cîntî: în aceste condiții, se mai poate scrie un reportaj frumos, cald, colorat, despre romantica vieții de șantier?”

Sau poate că romantica e astăzi alta? Aceea a muncii organizate, mecanizate, puse la punct ca un caznor, insuflîndu-i în fiecare clipă de conștiință precizia a scopului? Romantica oamenilor chibzuiți, pentru care viitorul ia forma precisă a planurilor și cifrelor? Romantica unui nivel mai înalt, de unde viitorul se vede mai limpede, mai luminos?

Împotriva excesului de formalistică

(Urmare din pag. 1-a)

de seamă, ci situații complicate, cuprinzînd calcule numeroase, etc., scutindu-i astfel și de muncă pe care ar trebui să o efectueze ei înșiși, înșirînd, desconsiderării în acest domeniu a disciplinei de stat.

Evident că orice comunist și toți oamenii muncii trebuie să aibă atitudine pentru a se înălțura asemenea stări de lucruri generatoare de mari cheltuieli de muncă și de risipă de materiale.

Pe baza direcivelor partidului cu privire la eliminarea centralismului excesiv și la simplificarea metodologiei de plan — condiție favorabilă pentru reducerea volumului evidenței statistice — au fost raționalizate în acest an regimul și sistemul dărilor de seamă din țara noastră.

Măsurile luate în acest sens, devin legale începînd cu data de 1 iunie a.c. au făcut cu putință:

— unificarea dărilor de seamă statistice de stat cu cele departamentale, astfel încît unitățile să completeze o singură dare de seamă pentru urmărirea aceleiași probleme (și nu două ca în trecut), în care să se cuprindă atît indicatorii necesari Consiliului de Miniștri cît și conducerii organului central de care depînd;

— înlocuirea cîtorva canale de raportare cu unul singur, și, ca urmare, reducerea numărului de formulare complete de către întreprinderi etc.;

— prelucrarea muncii de centralizare a dărilor de seamă statistice de către organele Direcției Centrale de Statistică și de către comitetele executive ale sfaturilor populare raionale și regionale (cu excepția celor operative și specifice);

— elaborarea de dări de seamă comune tuturor unităților, indiferent de apartenența lor departamentală pentru urmărirea aceleiași probleme ca: muncă, salarii, investiții etc., precum și simplificarea și reducerea corespunzătoare a instrucțiunilor metodologice în baza cărora se completează dările de seamă;

— reducerea cu aproximativ 60%, față de anul precedent, a volumului datelor statistice pe care ministerele și celelalte organe centrale au obligația de a le comunica Direcției Centrale de Statistică și Comitetului de Stat al Planificării.

600 zile - muncă pînă acum

De mai mulți ani, Bucur Vasile, membru în gospodăria agricolă colectivă „23 August” din comuna Făceni, raionul Fetesti, este mereu printre fruntașii în muncă. Exemplul lui este urmat de mulți alți colecțiști. Muncind împreună cu alți 4 membri ai familiei sale, colecțiștii Bucur Vasile a primit în anul 1956 peste 16.000 kg. cereale. Anul acesta familia Bucur a făcut numai pînă acum 600 zile-muncă pentru care va primi o cantitate mare de produse. Familia lui Bucur Vasile și prișosea anului mar cantități de cereale. Acest prim venit vine dintr-un contract cu un colectiv din București, care îi dă preț bun. Anul acesta colecțiștii Bucur Vasile a contractat cu statul cantitatea de 4.500 kg. de cereale (3300 kg. porumb și 1200 kg. grîu). Exemplul său a fost urmat și de ceilalți colecțiști care au încheiat numeroase contracte cu statul.

CONSTANTIN FRINCU colecțivist

Inovații aplicate

În cursul primului semestru al anului acesta la unitatea de industrializare a Lemnului din Vasiova, raionul Reșița, s-au aplicat cele trei inovații ale mecanicului șef, David Blaj: o mașină de tensionat pinze de gater, un dispozitiv pentru acșuirea circulelor și un transportor de rumegus. Economii realizate prin aplicarea acestor inovații au atins, în primul semestru al anului, suma de 40.000 lei.

EMANOIL MARE funcționar

N-aude, n-a vede

Omul gospodar, spune cunoscuta vorbă bătrînească, își face iarna car. Ne-am făcut și noi socoteli, din țărni, pentru toate cite ne-am fi trebuit în gospodărie, pe timpul iernii. Ba ne-am gîndit de cu toamă și la recolta din vara acestui an.

Acum în construcție magaziele de cereale și ne-am planificat ca recolta din acest an să o adăpostim în ele. Tota mergau bine. Ne mai trebuiau doar materialele pentru acoperiș.

Ne-am adresat încă de pe atunci Ministerului Industriei Materialelor de Construcții pentru repartizarea a 1.200 m.p. de carton asfaltat. Repartiția nr. 6005/956 și mai apoi alta nr. 6354/957 asigurau gospodării noastre cartonul. L-am cerut, printre altele, adresa fabricii de carton asfaltat Turda, în luna decembrie 1956. Nu ne-a răspuns; nu ni l-a expediat. L-am cerut din nou în luna ianuarie 1957. Ni ni l-a trimis; nu ne-a răspuns. Am trimis fabricii din Turda la 6 mai a.c. o telegramă. Fabrica din Turda n-aude, n-a vede. Timpul recoltatului se apropia. La 28 iunie, am trimis la fabrică încă o telegramă. Nu de alta, dar ca să știe și fabrica de carton asfaltat de acolo că la noi, pe ogoarele G.A.S.-Zorîștean, din raionul Dorohoi, e cară și că grînele sînt date în pirgă.

Rezultatul? Fabrica de carton asfaltat din Turda nu ne-a răspuns. Ea nu vrea să audă că acum sîntem în plină campanie de recoltare și că ne trebuie cartonul să acoperim magaziele.

Ne-am convins, cu timpul, de un lucru: orice telegramă am trimis la fabrica din Turda, el nu vor avea nici un efect. Fabrica n-aude, n-a vede. Am fi vrut să trimitem un delegat. Dar să facem socotela: de la Zorîștean pînă la Turda sînt mai mult de 700 km. Cheltuielile de transport și deplasare a delegatului... ar dubla, aproape, costul marfii.

Ce trebuie atunci să facem? Eu unul nu știu. Poate, Ministerul Industriei Construcțiilor — ca for tutelat al sus-amintitii fabrici — ne va da un sfat ca să ieșim din impas și o face, în același timp, să audă cerele noastre.

GHEORGHE UNGUREANU directorul G.A.S.-Zorîștean, regiunea Suceava

POȘTA REDACȚIEI

Szántó Leopold — Vermeș — raionul Gătaia. Vă informăm că Ministerul Industriei Grele a aprobat regulamentul de prescripție pentru personalul proiectant prin ordinul 1583 din 21 iunie 1957. Acest regulamentul se aplică de la 1 aprilie a.c. și a fost difuzat de minister tuturor unităților interesate.

Gheorghe Dinescu — raionul Grivița Roșie — Loco. Dacă în ultimele 12 luni ați fost angajat sezonier sau temporar timp de 4 luni a veți dreptul la ajutor pentru incapacitate de muncă din cauză de boală.

În scrisoarea adresată redacției cereți lămuriri în legătură cu primirea personalului proiectant din întreprinderile Ministerului Industriei Grele.

an și alte plante ce nu s-au mai cultivat pînă acum în țara noastră.

Profitam de faptul că în regiune este o climă dulce și încercăm acclimatizarea unor plante folositoare — imi spune ing. Dumitru Gordan, conducătorul acestor interesante lucrări.

Și acum, citeva aspecte ale acestei munci miglătoare. S-au făcut pepinere speciale în care s-au obținut butași de coacăz negru. Acest arbust, originar din țări calde, dă niște fructe din care se obțin lichioruri excelente, ba chiar și vinuri de calitate. Fructele de coacăz negru sînt foarte căutate pe piața internațională pentru motivele arătate. Pînă acum o-au obținut vreo 30.000 de butași de coacăz negru care vor fi plantați în raioanele Sighet și Vișeu cu perspective de bună reușită. În prezent se fac

Incercări de acclimatizare cealaltă chivă din China pînă la noi. S-au adus din China puții de arbuști de ceai și au fost plantați pe aceste meleaguri. Arbustii au scăpat de gerurile de astă iarnă și acum se comportă foarte bine.

De cele mai mari șanse de acclimatizare și înmulțire rapidă o are hurma, căreia astăzi îi mai spun și pinea zeilor. Zeii de hurma au fost aduși tot din China și plantați în 1955. Astăzi acești pomi au ajuns înălți de 2 metri și jumătate și au înflorit, semn că vor da pe pămînturi românești prima recoltă. Fructele de hurma sînt comestibile, foarte gustoase și hrănitoare. Se intenționează să se planteze cu hurma suprafețe marișoare, întrucît s-a constatat că rezistă pînă la minus 22 de grade temperatură.

prinsă în vederea reducerii formularelor statistice.

Dacă ținem seamă de toate elementele care în calculul volumului dărilor de seamă statistice (numărul rubricilor și coloanelor formularelor, periodicitatea raportării, circuitul lor, — respectiv numărul de exemplare — și cite unități le completează), economiile realizate începînd de la data de 1 iunie a acestui an sînt exprimate în datele următoare: volumul dărilor de seamă aprobat (calculat pentru un an) a fost redus cu cca. 50% față de cel aprobat pentru anul 1956 și cu peste 80% față de volumul dărilor de seamă în circulație efectivă în același an.

O reducere atît de masivă se exprimă și în economii substanțiale de muncă și materiale. Numai comitetele executive ale sfaturilor populare (în totalitatea lor) realizează pe această cale o economie anuală de muncă de peste 3000 om-an.

Membrul de partid, toate cadrele de conducere din sindicate, din administrație și din unitățile social-economice, ca, de altfel, toți oamenii muncii din țara noastră, sînt interesați deopotrivă în păstrarea reducerilor efectuate, în stăvîlire și înlăturarea fenomenelor birocratice și pot sprijini acțiunile întreprinse pentru atingerea acestui obiectiv.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri nr. 711/1957 din 13 mai a.c., prevede că de pînă vor fi abate de la sistemul dărilor de seamă aprobat vor putea fi trași la răspundere.

Evident, legile trebuie respectate, iar cei care au sarcina să vegheze la respectarea lor sînt chemați să-și facă pe deplin datoria.

Este interesant de arătat ce rezultate s-a încheiat acțiunea întreprinsă în vederea reducerii formularelor statistice.

Un an, șase adrese, nici un rezultat

La Oficiul stării civile de pe lângă Sfatul popular al orașului Mîzil s-a prezentat, acum un an, cetățeanca Maria Lăutar. Ea ne-a amînat o cerere de a interveni pe lângă Sfatul popular al comunei Sita Buzăului, comuna sa natală, din raionul Codlea, pentru a i se elibera un certificat-tip de naștere.

Cu adresa nr. 433 noi am făcut cunoscută Sfatului popular al comunei Sita Buzăului doleanța cetățenei.

Au trecut însă luni de zile fără ca tovarășii de la Sfatul popular al comunei Sita Buzăului să ne răspundă. Maria Lăutar bătea, în acest timp, mereu drumul spre noi, interesîndu-se de soarta cererii sale. La 16 iunie 1956 am intervenit din nou, cu adresa nr. 629, cerînd sfatului popular să urgezete trimiterea actului.

În anul acesta am mai intervenit încă de patru ori — cu adresele nr. 151 din 26 ianuarie, 54 din 26 aprilie, 543 din 15 mai și 770 din 20 iunie — dar tot fără nici un rezultat.

Curată birocratie, spune, pe bună dreptate, de fiecare dată cînd vine la noi, cetățeanca Maria Lăutar. De ce atîta nepăsare din partea tovarășilor de la Sfatul popular al comunei Sita Buzăului? Se întrebăm și noi, cu indignare.

Publicînd această scrisoare e bine, cred, să rezervăm citeva rînduri și pentru Sfatul popular raional al Sfatului popular raional al Coșca. Tovarășii de acolo ar controla mai temeinic felul cum se preocupă sfaturile populare comunale de rezolvarea cererilor oamenilor muncii sînt sigur că nu s-ar fi putut întîmpla o asemenea manifestare de birocratie.

GHEORGHE FLOREA funcționar la Oficiul stării civile al Statului popular arădeanesc-Mizil

SPORT

Sportul studentesc în timpul vacanței de vară

Zilele trecute l-am vizitat pe tov. T. Bozianu, șeful comisiei sportive a Uniunii asociațiilor studentești din țara noastră, care ne-a răspuns la următoarele întrebări:

INTREBARE: Cum este organizată pe timpul vacanței activitatea sportivă a studenților?

RASPUNS: Foarte mulți studenți sînt pe timpul verii în diferite tabere — la munte sau la mare — organizate special pentru ei. Programul acestor tabere cuprinde multe ore de sport. Studenții și studentele fac excursii, organizează întreceri sportive între echipe, pe centre universitare. Asemenea întreceri au loc la Sinaia, Slănicul-Moldovei, pe litoral la Eforie și Costinești etc.

Pentru cei care nu merg în tabere se organizează excursii de 8 zile prin diferite regiuni pitorești ale țării. Trebuie amintit că la București, Cluj etc, casele de cultură studentești au de asemenea un program lor ore de activitate sportivă.

INTREBARE: La ce întîlniri sportive studentești internaționale vor participa și studenții romîni?

RASPUNS: În Islanda are loc campionatul mondial universitar de șah, la care participă și studenții din țara noastră. Săptămîna viitoare echipa de fotbal „Știința-Timisoara” va sustine un meci cu selecționata Atenei. În cadrul vizitelor reciproce ale studenților noștri și celor bulgari, vizite foarte frecvente acum, au loc și întreceri sportive. Sînt în curs de perfectare și alte întîlniri sportive internaționale studentești. Am lăsat la urmă cea mai importantă competiție sportivă studentească internațională: Jocurile universitare de la Paris. În capitala Franței vor fi prezenți, între 31 august și 8 septembrie a.c., studenți din multe țări ale lumii. Vrem ca țara noastră să fie bine reprezentată.

INTREBARE: Ce măsuri sînt necesare pentru îmbunătățirea activității sportive universitare?

RASPUNS: Întrebarea se referă, desigur, la anul universitar 1957-1958. Uniunea asociațiilor studentești, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, va alcătui un program mai bogat pentru campionatele universitare. Vrem ca noua ediție a acestor campionate să antreneze, pe un timp mai lung, cit mai mulți studenți și studente. În plus se vor organiza diferite campionate de casă — în și între facultăți, institute, universități etc.

Dar sportul nu se poate face oriunde, pe orice teren. În unele centre universitare există terenuri și săli de sport. În altele, nu. Ar fi foarte util ca pînă la începerea anului universitar să se construiască diferite baze sportive simple, în apropierea sau în curtea facultăților, institutelor, folosindu-se larg munca voluntară a studenților. Se simte lipsa acută a unor asemenea baze sportive la Craiova, Galați și în alte centre. Trebuie urgentă de asemenea repararea sălii de gimnastică a Institutului medico-farmacologic de la Tg. Mureș.

Prin reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport s-au creat toate premisele pentru ca și studenții — asemenea tineretului muncitor — să facă sport mai mult și în condiții mai bune decît pînă acum. Sperăm că, odată cu noul an universitar 1957-1958, activitatea sportivă studentească să fie intensificată, iar tradiția sportului studentesc — îmbogățită.

LA MOSCOVA, ÎNAINTEA JOCURILOR SPORTIVE ALE TINERETULUI

MOSCOVA. În ciuda căldurii oarecum neobișnuite (la Moscova termometrul a arătat joi peste 30 de grade la umbră) de dimineață și pînă seara pe aproape toate bazele sportive ale Moscovei pot fi întîlniți sute de sportivi din toate colțurile lumii care se antrenează cu asiduitate.

Reprezentanții țării noastre au avut joi o activitate bogată. Echipa de baschet a susținut două întîlniri amicale cu scop de verificare. La stadionul Metrostroi, a avut loc un meci demonstrativ de rugbi între echipa țării noastre și o selecționată sovietică.

La hotelul „Novo Moskovskaia”, unde sînt cantonați sportivii din R. P. Romînia, campionul olimpic Leon Rotman a primit joi vizita unui corpondant al Agenției TASS. A urmat o convorbire prietenoasă în care Rotman și-a împărtășit primele sale impresii din Moscova.

Intr-o ediție specială scoasă joi, ziarul „Sovietki Sport” publică o interesantă convorbire cu președintele Comitetului olimpic al U.R.S.S., Andrianov. „Prin mărimea și varietatea programului și prin valoarea participanților — a spus Andrianov — ca de-a III-a ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenescii este cea mai mare în istoria acestor competiții. Nu trebuie să ne îndomim că în cursul Jocurilor va fi dobîndit multe recorduri mondiale. Fără îndoială că Jocurile sportive ale tineretului se vor înscrie în istorie ca o grandioasă sărbătoare a sportului!”

Jocurile sportive de la Moscova se situează în atenția presei sportive din lumea întreagă. Pînă în prezent, la biroul de presă al Jocurilor au fost înregistrate peste 150 de ziaristi și radiocomentatori din 23 de țări.

Rezultatele sportive vor fi transmise de agențiile TASS, United Press, Associated Press, France Press, Reuter, China Nouă și multe altele.

Intr-o ediție specială scoasă joi, ziarul „Sovietki Sport” publică o interesantă convorbire cu președintele Comitetului olimpic al U.R.S.S., Andrianov. „Prin mărimea și varietatea programului și prin valoarea participanților — a spus Andrianov — ca de-a III-a ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenescii este cea mai mare în istoria acestor competiții. Nu trebuie să ne îndomim că în cursul Jocurilor va fi dobîndit multe recorduri mondiale. Fără îndoială că Jocurile sportive ale tineretului se vor înscrie în istorie ca o grandioasă sărbătoare a sportului!”

Jocurile sportive de la Moscova se situează în atenția presei sportive din lumea întreagă. Pînă în prezent, la biroul de presă al Jocurilor au fost înregistrate peste 150 de ziaristi și radiocomentatori din 23 de țări.

Rezultatele sportive vor fi transmise de agențiile TASS, United Press, Associated Press, France Press, Reuter, China Nouă și multe altele.

Intr-o ediție specială scoasă joi, ziarul „Sovietki Sport” publică o interesantă convorbire cu președintele Comitetului olimpic al U.R.S.S., Andrianov. „Prin mărimea și varietatea programului și prin valoarea participanților — a spus Andrianov — ca de-a III-a ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenescii este cea mai mare în istoria acestor competiții. Nu trebuie să ne îndomim că în cursul Jocurilor va fi dobîndit multe recorduri mondiale. Fără îndoială că Jocurile sportive ale tineretului se vor înscrie în istorie ca o grandioasă sărbătoare a sportului!”

Jocurile sportive de la Moscova se situează în atenția presei sportive din lumea întreagă. Pînă în prezent, la biroul de presă al Jocurilor au fost înregistrate peste 150 de ziaristi și radiocomentatori din 23 de țări.

Rezultatele sportive vor fi transmise de agențiile TASS, United Press, Associated Press, France Press, Reuter, China Nouă și multe altele.

Intr-o ediție specială scoasă joi, ziarul „Sovietki Sport” publică o interesantă convorbire cu președintele Comitetului olimpic al U.R.S.S., Andrianov. „Prin mărimea și varietatea programului și prin valoarea participanților — a spus Andrianov — ca de-a III-a ediție a Jocurilor sportive internaționale prietenescii este cea mai mare în istoria acestor competiții. Nu trebuie să ne îndomim că în cursul Jocurilor va fi dobîndit multe recorduri mondiale. Fără îndoială că Jocurile sportive ale tineretului se vor înscrie în istorie ca o grandioasă sărbătoare a sportului!”

La Moscova, înaintea Jocurilor Sportive ale Tineretului, se desfășoară concursuri de fotbal, tenis, baschet, handbal, rugbi, etc. Echipa de fotbal „Știința-Timisoara” va sustine un meci cu selecționata Atenei. În cadrul vizitelor reciproce ale studenților noștri și celor bulgari, vizite foarte frecvente acum, au loc și întreceri sportive. Sînt în curs de perfectare și alte întîlniri sportive internaționale studentești. Am lăsat la urmă cea mai importantă competiție sportivă studentească internațională: Jocurile universitare de la Paris. În capitala Franței vor fi prezenți, între 31 august și 8 septembrie a.c., studenți din multe țări ale lumii. Vrem ca țara noastră să fie bine reprezentată.

INTREBARE: Ce măsuri sînt necesare pentru îmbunătățirea activității sportive universitare?

RASPUNS: Întrebarea se referă, desigur, la anul universitar 1957-1958. Uniunea asociațiilor studentești, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, va alcătui un program mai bogat pentru campionatele universitare. Vrem ca noua ediție a acestor campionate să antreneze, pe un timp mai lung, cit mai mulți studenți și studente. În plus se vor organiza diferite campionate de casă — în și între facultăți, institute, universități etc.

Dar sportul nu se poate face oriunde, pe orice teren. În unele centre universitare există terenuri și săli de sport. În altele, nu. Ar fi foarte util ca pînă la începerea anului universitar să se construiască diferite baze sportive simple, în apropierea sau în curtea facultăților, institutelor, folosindu-se larg munca voluntară a studenților. Se simte lipsa acută a unor asemenea baze sportive la Craiova, Galați și în alte centre. Trebuie urgentă de asemenea repararea sălii de gimnastică a Institutului medico-farmacologic de la Tg. Mureș.

Prin reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport s-au creat toate premisele pentru ca și studenții — asemenea tineretului muncitor — să facă sport mai mult și în condiții mai bune decît pînă acum. Sperăm că, odată cu noul an universitar 1957-1958, activitatea sportivă studentească să fie intensificată, iar tradiția sportului studentesc — îmbogățită.

INTREBARE: Ce măsuri sînt necesare pentru îmbunătățirea activității sportive universitare?

RASPUNS: Întrebarea se referă, desigur, la anul universitar 1957-1958. Uniunea asociațiilor studentești, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, va alcătui un program mai bogat pentru campionatele universitare. Vrem ca noua ediție a acestor campionate să antreneze, pe un timp mai lung, cit mai mulți studenți și studente. În plus se vor organiza diferite campionate de casă — în și între facultăți, institute, universități etc.

Dar sportul nu se poate face oriunde, pe orice teren. În unele centre universitare există terenuri și săli de sport. În altele, nu. Ar fi foarte util ca pînă la începerea anului universitar să se construiască diferite baze sportive simple, în apropierea sau în curtea facultăților, institutelor, folosindu-se larg munca voluntară a studenților. Se simte lipsa acută a unor asemenea baze sportive la Craiova, Galați și în alte centre. Trebuie urgentă de asemenea repararea sălii de gimnastică a Institutului medico-farmacologic de la Tg. Mureș.

Prin reorganizarea mișcării de cultură fizică și sport s-au creat toate premisele pentru ca și studenții — asemenea tineretului muncitor — să facă sport mai mult și în condiții mai bune decît pînă acum. Sperăm că, odată cu noul an universitar 1957-1958, activitatea sportivă studentească să fie intensificată, iar tradiția sportului studentesc — îmbogățită.

INTREBARE: Ce măsuri sînt necesare pentru îmbunătățirea activității sportive universitare?

RASPUNS: Întrebarea se referă, desigur, la anul universitar 1957-1958. Uniunea asociațiilor studentești, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, va alcătui un program mai bogat pentru campionatele universitare. Vrem ca noua ediție a acestor campionate să antreneze, pe un timp mai lung, cit mai mulți studenți și studente. În plus se vor organiza diferite campionate de casă — în și între facultăți, institute, universități etc.

Greu e să scrii despre actualitate...

de NICUȚĂ TĂNASE

Iată-mă din nou la Hunedoara. Mă opresc în gară. Mi-aduc aminte: În 1947 seceta mă trimisese aici. Tot în gara Hunedoara am coborât. Era altfel. Un fel de baracă. Am servietă cu mine, în ea cele trebuincioase și patru cărți. Scrise de mine. Le duc comitetului de partid cu dedicație: „Comuniștilor din Hunedoara cu toată recunoștința, cu toată dragostea”. Semnează Iosif Lăcătuș, adică eu, autorul.

Aici în cărțile astea am viața mea. Viața puțin derbedei din Hunedoara anilor 1947-1950.

Merg agale. Privesc spre pădurea de case de la poalele dealului. Mi-aduc aminte: când s-a turnat fundul primei case un hunedorean spunea: „Românii greu se apucă, dar ușor se lasă”. N-a avut dreptate, românii nu s-a lasat.

— Alo!

Intorc capul. Arunc servietă și-l îmbrățișez.

— Neagule, ce faci Neagule?

Neagu Mircea, unul din „derbedei” despre care am scris o carte.

— Era să nu te mai recunosc. Te-ai schimbat, scriitorule!

— Cum m-am schimbat?

— Mi mai sărut odată.

— Spune-mi Neagule. Ce mai faci, ce mai e nou?

— Am aflat că vîi. Iartă-mă, n-am găsit florii.

— Lasă florile. Vorbește-mi de tine. Unde mai lucrezi, tot la furnale?

— Nu știu? Sînt gazetar. Corespondențului Radioului pentru regiunea Hunedoara.

— Bravo, „derbedeule”. Cellalți, „derbedei” pe unde sînt? Aș vrea să-i întîlnesc.

— Păi Bozolan e ofiter. Jan, șef de gară, Sîrețeanu e pe la furnale... a studiat în Uniune.

— Imi ridic servietă, îl iau de după umeri. Ne uităm unul la altul. Rîdem. Ne dau lacrimile. Ne sărutăm.

— Stai puțin la Hunedoara?

— Cîteva zile. Trebuie să scriu un reportaj. Mi-ai ajuta?

— Cum să-ți ajut? Eu?

— Tu! Cunoști mai bine Hunedoara. Eu lipsesc de cîteva ani.

— Gata. Dar stai la mine.

— În cabana „șmecherosilor”?

— N-ai uitat? S-au dus timpurile alea. Am locuință la blocul nr. 1.

— Îmi intră de oameni. Vorbesesc eu și ei privesc spre uzină. Doamne cum s-a schimbat! Ajungem la el acasă. Mă spîl repede, las servietă și pornim.

— Nu știu ce să mai vorbim. Și avem atîtea să ne spunem.

— Uite colo se face un restaurant, cum nu e altul în toată țara... Colo teatru, în partea aia în anul asta se începe un stadion grozav. Colo e fabrica de pline... Nu-ți notezi?

— Ba da imi notez. Hai să vizităm magazinele.

— Intrăm în magazinul Universal al Orașului Nou. Intrăm pe vințator.

— Săptămîna asta pentru cîte costume ai vîndut din stîfă de 380 lei metrul?

— Mai puțin eu mînt?

— Nu ține mînt. Treceam la pinzeturi Vințatoarea măsoară 9 metri de poplin unui cîrlan de bălat îmbrăcat în salopetă. La rînd mai așteaptă vreo cîteva. Mai uit după pinză „muncitorului”. Nu are. Nu se cere. Ieșim din magazin.

— De cînd ne cunoaștem noi, Neagule?

— De pe timpul cînd se purta dumineca cămașă de plîză „muncitorului”.

— După masă ieși în oraș. Neagule?

— De ce?

— Vreau să-mi dai pantalonii tăi. Am întîlnire.

Ride Neagu. Parcă nici n-au fost timpurile alea. Vizitez cu Neagu uzina. Urcăm la furnale. Nu mai sînt furnalele alea. S-au schimbat și ele. Mă uit după ghilțuri, după ghilțe. Nici urmă. Încercătorul nu mai ridică lopata de minereu la un stat de noi?

— Și șantierul avem berechet... Ofe-lăria nouă S. M., ofe-lăria electrică nouă... hale de turnare... noi baterii de cocsărie și altele.

— Hai la Bluming.

— Ne-am urcat într-o mașină. Direcția Bluming. Am ajuns. Neagu mi-arată un om pe o schelă înaltă.

— Alai maistrul Petre Petrică... Laureat al Premiului de stat.

— După ei, Neagule.

— Urcăm pe schelăria de scinduri. Nu-mi face mare plăcere. Mă țin de balustradă. Sîntem la vreo 20 metri de sol. Maistrul e mai sus. Trebuie să mai urcăm. Mă uit în jos. Petre Petrică mi-a trebuit? Calc pe cofraje cu bîgare de seamă. Mai avem vreo 100 metri pînă la el. 100 metri orizontali și vreo 20 de metri verticali. O nimica toată. Nu? S-o credeți dv. Trebuie să trecem printr-o pădure de scinduri de sîrmă scosă în afară ca niște sulite. Mă uit în jos. Sî-n jos sînt suluri scoase în afară. Mi-aduc aminte de teapa lui Tepeș. Bat în lemn, mă țin mai bine. Am mai fost pe șantier. Pe unul ca ăsta — ba. Blumingul se întinde pe 40 de pogoaane.

— Mă întreabă Neagu.

— Mai poți?

— Cine, eu? Nu mă cunoști.

— Mai avem puțin pînă la Petre Petrică. Încep să-l deslușesc. E un om de vreo 30 de kg, și nu-i mai trebuie mult să atingă 2 metri înălțime. Cînd să zic doamne ajută, aud din partea aialaltă strîgînd:

— Nea Petrică!

— Nea Petrică mai explica ceva omului cu care era și o la spre cel care-l striga. Strigăm și noi după el. Ne face semn să avem răbdare. Sare de pe o schelă pe alta de nici nu zici că are atîtea kilograme.

— Ce face, Neagule?

— Hai după el.

— Hai după el, zic eu o jumătate de gură. O iau și eu mai repede. Uite actualitatea asta! Dar pînă să ajung, Nea Petrică și terminase cu explicația de care avea nevoie omul care-l striga.

— Nea Petrică, vino pînă aici repede. Îl strigă cineva de jos.

— Și fără să bage-n seamă apelul nostru, Nea Petrică coboară. Facem o ordine de bătaie.

— Neagule, ia-o tu pe partea asta și eu pe partea asta, să-l încalmăm.

— În sfîrșit l-am prins. Petre Petrică e la 3 pași de noi. Eu stau în dreapta, Neagu la stînga.

— Omul care-l strigă îl arată maistrului 2 excavatoare (cele 2 excavatoare par ca niște furnici în hala imensă).

— De ce fac săpături aici, nea Petre? De locul ăsta am nevoie pentru depozitul piese.

— Nea Petrică îl lămurește și pe ce-ălăunul ăsta necăjit că nu mai are unde depozita piese.

— Ura! Ura! Nea Petrică e al nostru. Îl iau de braț și nu-mi scapă. Ce întrebări să-i pun?

— Ce mai faci, nea Petrică?

— Cu roboteala!

— Sînt de la ziar. Vreau să scriu ceva despre munca dumitale... Dă-mi, te rog, niște explicații. Ce-o să se întîmple aici?

— Hai după mine.

— Doamne! Iar ne urcă pe schelă... Trebuie să ne ținem după el. Să ne facem de rușine? Oî, greu e să scrii despre actualitate. Sîntem în mijlocul halei... Sus pe niște postamente uriașe la fiecare 5-6 pași.

— Asta e o lucrare de mare precizie. În șuruburile astea trebuie să montăm agregatele Blumingului. Șuruburile sînt betonate. Avem permisă o toleranță de 2 zecimi de milimetru.

— Ai o toleranță mai mare, ai rupt cuiul, așa că trebuie multă atenție... Vedeli, de la telăria Siemens Martin” blocurile de oțel o să vină în hala aia mare, nu în asta în care sîntem acum. În cea din față. De acolo e adus aici la Bluming unde se

— Și șantierul avem berechet... Ofe-lăria nouă S. M., ofe-lăria electrică nouă... hale de turnare... noi baterii de cocsărie și altele.

— Hai la Bluming.

— Ne-am urcat într-o mașină. Direcția Bluming. Am ajuns. Neagu mi-arată un om pe o schelă înaltă.

— Alai maistrul Petre Petrică... Laureat al Premiului de stat.

— După ei, Neagule.

— Urcăm pe schelăria de scinduri. Nu-mi face mare plăcere. Mă țin de balustradă. Sîntem la vreo 20 metri de sol. Maistrul e mai sus. Trebuie să mai urcăm. Mă uit în jos. Petre Petrică mi-a trebuit? Calc pe cofraje cu bîgare de seamă. Mai avem vreo 100 metri pînă la el. 100 metri orizontali și vreo 20 de metri verticali. O nimica toată. Nu? S-o credeți dv. Trebuie să trecem printr-o pădure de scinduri de sîrmă scosă în afară ca niște sulite. Mă uit în jos. Sî-n jos sînt suluri scoase în afară. Mi-aduc aminte de teapa lui Tepeș. Bat în lemn, mă țin mai bine. Am mai fost pe șantier. Pe unul ca ăsta — ba. Blumingul se întinde pe 40 de pogoaane.

— Mă întreabă Neagu.

— Mai poți?

— Cine, eu? Nu mă cunoști.

— Mai avem puțin pînă la Petre Petrică. Încep să-l deslușesc. E un om de vreo 30 de kg, și nu-i mai trebuie mult să atingă 2 metri înălțime. Cînd să zic doamne ajută, aud din partea aialaltă strîgînd:

— Nea Petrică!

— Nea Petrică mai explica ceva omului cu care era și o la spre cel care-l striga. Strigăm și noi după el. Ne face semn să avem răbdare. Sare de pe o schelă pe alta de nici nu zici că are atîtea kilograme.

— Ce face, Neagule?

— Hai după el.

— Hai după el, zic eu o jumătate de gură. O iau și eu mai repede. Uite actualitatea asta! Dar pînă să ajung, Nea Petrică și terminase cu explicația de care avea nevoie omul care-l striga.

— Nea Petrică, vino pînă aici repede. Îl strigă cineva de jos.

— Și fără să bage-n seamă apelul nostru, Nea Petrică coboară. Facem o ordine de bătaie.

— Neagule, ia-o tu pe partea asta și eu pe partea asta, să-l încalmăm.

— În sfîrșit l-am prins. Petre Petrică e la 3 pași de noi. Eu stau în dreapta, Neagu la stînga.

— Omul care-l strigă îl arată maistrului 2 excavatoare (cele 2 excavatoare par ca niște furnici în hala imensă).

— De ce fac săpături aici, nea Petre? De locul ăsta am nevoie pentru depozitul piese.

— Nea Petrică îl lămurește și pe ce-ălăunul ăsta necăjit că nu mai are unde depozita piese.

— Ura! Ura! Nea Petrică e al nostru. Îl iau de braț și nu-mi scapă. Ce întrebări să-i pun?

— Ce mai faci, nea Petrică?

— Cu roboteala!

— Sînt de la ziar. Vreau să scriu ceva despre munca dumitale... Dă-mi, te rog, niște explicații. Ce-o să se întîmple aici?

— Hai după mine.

— Doamne! Iar ne urcă pe schelă... Trebuie să ne ținem după el. Să ne facem de rușine? Oî, greu e să scrii despre actualitate. Sîntem în mijlocul halei... Sus pe niște postamente uriașe la fiecare 5-6 pași.

— Asta e o lucrare de mare precizie. În șuruburile astea trebuie să montăm agregatele Blumingului. Șuruburile sînt betonate. Avem permisă o toleranță de 2 zecimi de milimetru.

— Ai o toleranță mai mare, ai rupt cuiul, așa că trebuie multă atenție... Vedeli, de la telăria Siemens Martin” blocurile de oțel o să vină în hala aia mare, nu în asta în care sîntem acum. În cea din față. De acolo e adus aici la Bluming unde se

În tabăra de pionieri și școlari C.F.R. Bușteni

ANDI ANDRIEȘ

Drumul spre oraș

De-aici, din tren, prin geamul larg deschis, mi-arunc flămînd privirile spre zare. Imensitatea asta de ogoare mă fură-nceț, înca, de într-un vis.

Se vede doar o singură culoare; nu-i încăierii vreun petec mai închis. Același galben pur, de nedescris, lucind în valuri larg unduitoare,

aceiași spic rotund — ca o lăspită, pe care astăzi îl dezmiardă vîntul și care miine-o să ne deie piță.

O, țara mea, cum îți-al schimbă vestmintul! Ți-arunci din mers broboada petică și ce-ți învelea, pînă mai ieri, pămîntul!

In orele libere

Pe Bd. 6 Martie, ceva mai jos de Cîșmigiu, se află clubul sindicalizat „Profesorul de franceză”. În colaborare cu re-muncitorilor din învățămînt. Aici vin să-și petreacă orele libere ca-drele didactice și famili-lile lor. Și în zilele vacanței, clubul organizează programe distractive, prin munții Moldovei, unde s-a vizitat hidrocent-rala „V. I. Lenin” de la Bicaz, minăstrile și mo-numentele istorice din tinutul Neamului, s-a urcat pe Cealău și s-a trecut pe la Lacul Roșu și Chelle Bicazului.

Expoziție de artă plastică și populară în cinstea Festivalului de la Moscova

Ieri dimineața s-a deschis în pavilionul D din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin” Expoziția de artă plastică și populară a tinerilor artiști amatori din Capitală, închinată Festivalului de la Moscova. Expoziția, organizată de Comitetul orașenesc U.T.M. și Casa creației

Compot de caise

S-au copt caisele. La Subcetate — un micuț și liniștit cartier al Aradului — citeva sute de cași își foșnesc frunzele în adierea vîntului și-și scaldă fructele aurii în razele soarelui.

A sosit vremea culesului.

— Repede. Un achizitor la Subcetate — a poruncit directorul fabricii de conserve „Fructus”-Arad. Să depășim planul la compot de caise înainte celor de la Timișoara!

Dar pînă să dea dispoziții directorul de la „Refacerea”-Arad, a și sosit la Subcetate un camion al fabricii de conserve „Fructus” din Timișoara. Din camion au coborât: un achizitor, un cîntar și citeva lazi.

Centrul nr. 1 „Fructus” de achiziții a fost instalat.

Achizitorul a pus mina pe telefon.

— Alo, „Fructus”? Le-am luat-o înainte!

— Bravo, — l-a felicitat inginerul șef. Înainte, pentru depășirea planului la compot!

— Ce îndrăzneală să ne concureze! Și ei și noi lucrăm doar pentru stat! — s-au scandalizat tovarășii de la „Refacerea”. Și au trimis vorbă celor de la „Fructus”:

— Sînteți niște acaparatori! Din cauza voastră se umflă prețul de cost! Vă reclamăm la ministri!

A doua zi, în micuțul cartier, a sosit al doilea camion. Din el au coborât: un achizitor, un cîntar și citeva lazi.

Centrul nr. 2 „Fructus” de achiziții a fost instalat.

Achizitorul a chemat la telefon fabrica:

— Alo, „Fructus”? Iar le-am luat-o înainte! 2—O, pentru noi!

— Bravo, l-a felicitat și pe al doilea achizitor, inginerul șef. Să poțtească dacă le mai dă mina să ne concureze. Atenție! Planul la compot!

Două centre la Subcetate? Cînd a auzit de culețoarea ispravă a fabricii de conserve „Fructus”, direcțiunea unei a treia întreprinderi „Fruct-export”-Arad, a intrat în panică:

— Măcar o caisă să ne mai rămîină și nouă.

Și ca să poată achiziționa măcar o caisă, au apărut în micuțul cartier al treilea camion, al treilea cîntar, al treilea achizitor.

Centrul nr. 3 „Fruct-export” a fost instalat.

— Ce birocrație — s-au indignat peste măsură președintele și vicepreședintele Uniunii raionale a cooperativelor de consum Arad. Pentru citeva caise — trei centre, trei achizitori, trei recepționeri. Prea mulți birocrați caise — nu m-ai părăsit — zise fericit achizitorul. Și fugi în întîmpinarea coșului și a moșului.

Dar, ca la un semnal, din celelalte patru centre — patru achizitori năvă-liră și ei.

— Cîte caise ai? — întrebă la reducere prețului de cost, la Subcetate a apărut al patrulea camion, cu al patrulea cîntar și al patrulea achizitor.

Centrul nr. 4 „U.R.C.C.” a fost instalat.

În soarele de vară se răsătau în micul cartier al Aradului, patru centre, patru cîntare, patru achizitori. Și toți patru achizitorii cu ochii pe sus, la fructele aurii din copaci.

— Să plece imediat cel mai bun achizitor! — a dispus, mînios, directorul. Să le piară pofta tuturor de a ne mai concura pe spinarea statului!

În micuțul cartier unde foșneau cașile au apărut al cincilea camion, al cincilea cîntar și al cincilea achizitor.

FOILETON

Centrul nr. 5 achiziții „Refacerea” a fost instalat.

În aceeași zi, directorul „Aprozor”-ului Arad a primit un telefon:

— Alo, la Subcetate s-au copt caisele!

Directorul a chemat un funcționar — l-a repede motocicletă mea și fugi la Subcetate. Caută loc pentru un centru!

În citeva clipe funcționarul a ajuns la Subcetate. A colindat străduțele într-o viteză nebună, sfîrșind praful pînă la streșina caselor, sperînd găinile și giștele. Degeaba! Loc de centru nu se mai găsea. În schimb era cit pe să-l calce pe șeful horticol al fabricii de conserve „Fructus”. Imprudențat șef de secție, la o răscruce de drumuri și striga cit îl țineau plămîni:

— Tovarăși producători, veniți la noi cu caisele, vă plătim mai bine!

La cîteva metri mai încolo se auzea vocea achizitorului de la „Refacerea”. Și așa cum își răspund cocșii unul altuia, se auzeau răspînzînd vocile celorlalți achizitori. Fiecare răgușite, cău-tînd să strige mai tare decît celălalt. Unii producători, cu scaun la cap, se mirau. Aveau și de ce. Toți cei cinci achizitori cumpărau pentru stat. Și se concureau de parcă ar fi fost reprezentanții a cinci state diferite. Un singur achizitor pentru toate unitățile statului ar fi fost deajuns. Alți producători se bucurau. Se bucurau că pot vinde caise fără a le mai sorta pe calități. Că dacă nu voia să le cumpere „Fructus”, le cumpăra „Refacerea” și dacă nu le voia nici „Refacerea” le voia „U.R.C.C.”-ul.

Micuțul cartier, odinioară liniștit, se cutremura deodată de larmă și urlet de motoare. Ce se întîmplase? Ce să se întîmplase? Veneau camioane mari, grele. Veneau să încarce uriașele cantități de caise achiziționate:

— La centrul nr. 1 „Fructus” — 3 lazi.

— La centrul nr. 2 „Fructus” — 2 lazi.

— La centrul nr. 3 „Fruct-export” — 1 ladă.

— La centrul nr. 4 „U.R.C.C.” — 3/4 ladă.

— La centrul nr. 5 „Refacerea” — nimic.

„Refacerea” nu achiziționase încă nici o caisă. Șoferul dădu să plece.

— Mai stai, și apucă rugător de braț achizitorul. Și privi emoționat în zare. O speranță îi luci în ochi. În depărtare, apăruse un moș cu un coș.

— Ah, norocule, îți mulțumesc că nu m-ai părăsit — zise fericit achizitorul. Și fugi în întîmpinarea coșului și a moșului.

Dar, ca la un semnal, din celelalte patru centre — patru achizitori năvă-liră și ei.

— Cîte caise ai? — întrebă la reducere prețului de cost, la Subcetate a apărut al patrulea camion, cu al patrulea cîntar și al patrulea achizitor.

Centrul nr. 4 „U.R.C.C.” a fost instalat.

În soarele de vară se răsătau în micul cartier al Aradului, patru centre, patru cîntare, patru achizitori. Și toți patru achizitorii cu ochii pe sus, la fructele aurii din copaci.

— Să plece imediat cel mai bun achizitor! — a dispus, mînios, directorul. Să le piară pofta tuturor de a ne mai concura pe spinarea statului!

În micuțul cartier unde foșneau cașile au apărut al cincilea camion, al cincilea cîntar și al cincilea achizitor.

UN FRUMOS SUCCES AL TEATRULUI ROMÎNESC

Cel mai bun Goldoni

Trăim sub semnul emoției. Cînd am telefonat ultima oară, pentru de-legația era emoționată, toată că aștepta primul spectacol. Acum toată delegația este emoționată pentru că spectacolul a avut loc și a fost un succes mult mai mare decît prevedeau cele mai optimiste statistici.

Prima reprezentație a avut loc altăieri și toată presa din Veneția și din alte orașe comentează spectacolul nostru folosind superlativul cele mai teribile. Remuși la aprecieri personale și vă dau mai jos spiciuri din ziarle de ieri dimineața. „Corriere della Sera”, sub titlul „Aplaudata versiune romînă a „Bădăranilor”, scrie: „Un foarte mare succes a avut așezară reprezentația romînescă a „Bădăranilor”. Trebuie lăudată maniera deosebit de îngrijită a spectacolului și a decorului. Sînt foarte frumoase și fidele costumele din secolul al XVII-lea ale femeilor făcute de Cella Voinescu. Romînescă vorbită de actorii este bogată în inflexiuni. Comentariile muzicale, vioace și scurte, creează atmosfera scenelor de maximă importanță. Regizorul merită elogiul pentru scrupulozitatea goldoniana. Cea mai bună a fost Nina Diaconescu în spiritualele și savuroasele monologuri ale Felicii. Eugenia Popovici a fost o Lucia vie, de neuitat. Cella Dima a avut o purtătoare simpatiei, plină de dragăgînie. Coartetul „Bădăranilor” a apărut foarte bine încheșat. Gîugaru a fost un Lunardo viguros, cu o mare expresivitate în izbucnirile sale. Foarte bine tratat în prostie lui timidă a fost Canciano a lui Birlic. Această glorioasă interpretare goldoniana a făcut un spectacol într-adevăr amuzant pe care publicul l-a apreciat, răsplătînd actorii cu cele mai călduroase și puternice aplauze.”

sub titlul: „Surprinzătorii „Bădăranilor” ai lui Alexandrescu”. Criticul scrie: Romînii au dat la Veneția spectacolul cel mai convingător care a fost prezentat la festivalul bienalei. După naturalismul iugoslav, stilizarea germanilor, expresionismul polonez, actualul Teatru Național din București, care poartă numele marelui Caragiale, a dat o ediție a „Bădăranilor” care a surprins nu numai critica, ci și publicul care a fost atât de amuzat, încît a aplaudat îndelung. Regizorul Sică Alexandrescu a plecat de la o interpretare ortodoxă și realizat a textului lui

perfect în rol și a redat perfect sensul textului. În partea a 2-a a rolului s-a dovedit actriță versată și în roluri dramatice și patetice. Într-un cuvînt a dat o Lucia în-tr-adevăr de neuitat!”

Cotidianul din Florența scrie: „Spectacolul prezentat de trupa romînescă este incontestabil cel mai goldonian spectacol prezentat în cadrul festivalului. El a redat gustul causeriei atît de caracteristic lui Goldoni, într-un chip strălucitor.”

A fost un mare succes. Actorii au trecut strălucit un examen extrem de greu pentru că în comparație cu vizita de anul trecut în Capitală, Franței, condițiile au fost mult mai dificile. De ce mai dificile?

În primul rînd pentru că nu mai era vorba de o piesă romînescă, ci de Goldoni, care trebuia reprezentat în patria și orașul lui, în fața unui public care-l divinizează și care a căpătat în această privință o subtilitate excepțională și, așa adăugă, și o exigență excepțională. În al doilea rînd a fost mai greu, pentru că Paris, care a fost format din foarte mulți romîni, publicul nostru de aici nu a cunoscut limba. El a venit să vadă trupa romînescă purtat numai de un interes profesional sau cultural. Deci nu s-a putut conta pe aplauze sentimentale. Aprecierile au fost obiective și riguroase. De altfel, o foarte mare parte din sală (și sala a fost arhiplină) a fost alcătuită în prima seară de specialiști. Au fost de față prefectul provinciei Veneției, președintele bienalei, directorul festivalului, actori și actrițe italiene, critici de specialitate. Au luat parte oameni de teatru din Statele Unite, Franța, Polonia, Iugoslavia, Spania, Elveția, Austria, Olanda etc. A fost de față cunoscutul romancier american Hemingway, care se află acum la Veneția. Prin urmare a fost un frumos succes. De altfel, începînd

Correspondență telefonică din Veneția

Goldoni și a menținut intactă muzicalitatea dialogului, creînd un ritm unitar. Coartetul „Bădăranilor” a fost admirabil. La succesul regiei au contribuit foarte mult interpretările credincioși de cele mai mari lăude. Ne-a fost dat să ascultăm un Goldoni proaspăt și spontan și să facem cunoștință cu o companie de actori cu excepționale calități artistice. Trebuie să subliniem verva captivantă a Eugeniei Popovici, vacitanca uimitoare cu care Nina Diaconescu a tratat personajul, experiența și eleganța Cellei Dima și Silviei Dumitrescu-Timic. Trebuie remarcată masca lui Lunardo, splendidă sculptată de Gîugaru, trezibiliste efecte comice ale lui Vasilică Birlic. Un succes deplin fără nici o rezervă!”

În „Il Gazzettino” cronicarul dramatic scrie: „De la bun început trebuie să notăm cu plăcere pe Eugenia Popovici. Surprinzătorul participare la viața personajului a relevat că această actriță, micuță și grăsuță, cu voce de soprană, a conștruit magnific acest rol. Ea a intrat

de altăieri seară, actorii noștri au devenit extrem de populari. Lumea vorbește de reprezentația romînului cu foarte mare interes, și-i înconjoară cu o simpatie pe care nu o puteam bănui. Personalul hotelului la care locuim a devenit de trei ori mai drag. De ieri dimineață, de cînd am coborît, barmantul, bălăutul de la lift, maitre-d'hotel și celălalt, așa că trebuie multă atenție... Vedeli, de la telăria Siemens Martin” blocurile de oțel o să vină în hala aia mare, nu în asta în care sîntem acum. În cea din față. De acolo e adus aici la Bluming unde se

Acum am să vă dau ultimă informație. Acum trei zile, dimineața, Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național, Ion Pele, prim-secretar al legației noastre la Roma și Paul Cornea au făcut o vizită de curtoazie primarului Veneției, iar în aceeași zi după-amiază a avut loc o conferință în legătură cu spectacolul nostru. În general asemenea manifestări sînt rigide și convenționale. Organizatorii le priosec ca pe lași mă felicită atît de entuziasmați, încît îmi este cu neputință să-i conving că nu am nici un merit în succes. Pentru ei, toți romînii trebuie felicități, fie că sînt actori fie că nu, în definitiv dacă stîmpărează ne gîndim bine ași și ei dreptate.”

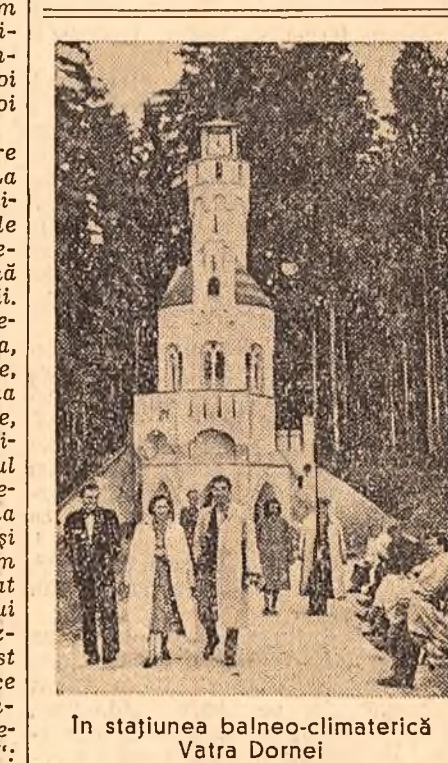
Acum am să vă dau ultimă informație. Acum trei zile, dimineața, Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național, Ion Pele, prim-secretar al legației noastre la Roma și Paul Cornea au făcut o vizită de curtoazie primarului Veneției, iar în aceeași zi după-amiază a avut loc o conferință în legătură cu spectacolul nostru. În general asemenea manifestări sînt rigide și convenționale. Organizatorii le priosec ca pe lași mă felicită atît de entuziasmați, încît îmi este cu neputință să-i conving că nu am nici un merit în succes. Pentru ei, toți romînii trebuie felicități, fie că sînt actori fie că nu, în definitiv dacă stîmpărează ne gîndim bine ași și ei dreptate.”

Acum am să vă dau ultimă informație. Acum trei zile, dimineața, Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național, Ion Pele, prim-secretar al legației noastre la Roma și Paul Cornea au făcut o vizită de curtoazie primarului Veneției, iar în aceeași zi după-amiază a avut loc o conferință în legătură cu spectacolul nostru. În general asemenea manifestări sînt rigide și convenționale. Organizatorii le priosec ca pe lași mă felicită atît de entuziasmați, încît îmi este cu neputință să-i conving că nu am nici un merit în succes. Pentru ei, toți romînii trebuie felicități, fie că sînt actori fie că nu, în definitiv dacă stîmpărează ne gîndim bine ași și ei dreptate.”

Acum am să vă dau ultimă informație. Acum trei zile, dimineața, Ion Marin Sadoveanu, directorul Teatrului Național, Ion Pele, prim-secretar al legației noastre la Roma și Paul Cornea au făcut o vizită de curtoazie primarului Veneției, iar în aceeași zi după-amiază a avut loc o conferință în legătură cu spectacolul nostru. În general asemenea manifestări sînt rigide și convenționale. Organizatorii le priosec ca pe lași mă felicită atît de entuziasmați, încît îmi este cu neputință să-i conving că nu am nici un merit în succes. Pentru ei, toți romînii trebuie felicități, fie că sînt actori fie că nu, în definitiv dacă stîmpărează ne gîndim bine ași și ei dreptate.”

— Să plece imediat cel mai bun achizitor! — a dispus, mînios, directorul. Să le piară pofta tuturor de a ne mai concura pe spinarea statului!

În micuțul cartier unde foșneau cașile au apărut al cincilea camion, al cincilea cîntar și al cincilea achizitor.

În stajierea balneo-climaterică Vatra Dornei

AU APĂRUT:

- GOETHE: Faust — (În romînesc de Ion Iordan) — E.S.P.L.A. 258 pag., 4,50 lei.
- DUMITRU ALMAS: Făclia s-a aprins — E.S.P.L.A., 494 pag., 9,50 lei.
- CONSTANTIN NEAGU: 48 de stele — E.S.P.L.A., 445 pag., 8 lei.
- JAKOB WASSERMANN: În a-păraea Junkerului Ernst — E.S.P.L.A., 169 pag., 2,50 lei.
- ROGER VAILLAND: 325.000 de franci — E.S.P.L.A., 207 pag., 2,75 lei.

ECATERINA OPROIU

Regiunea Galați în urmă cu treierişul

Constătuirea medicilor chirurgi

Am simțit prietenia sinceră a poporului român

GALAȚI (coresp. „Scintei”). De la Călmățui, de pe șesul Bărăganului și până hăt înspre dealurile Vrancei, cîmpul a căpăt o altă înfățișare. În locul spicelor, care unduiau cîndva în adierea vîntului, stau acum nenumărate clăi de grîu, orz, ovăz și secară. Harnicii fărâmi muncitori din satele și comunele regiunii Galați au folosit fiecare zi bună de lucru pentru grăbirea recoltării. Sase raioane, printre care Călmățui, Măcin, Galați au terminat de mult secerişul, iar în celelalte raioane grîul este secerat în proporție de 98—99%.

Dacă în regiune secerişul este aproape în întregime terminat, nu se poate spune același lucru despre cîrătul recoltei la arie și despre treieris. Pînă acum cîteva zile s-a treierat numai 7,73% din recoltă. În raionul Panciu, unde secerişul s-a terminat nu s-a treierat decît 3%, iar în raionul Berești, unde secerişul de asemenea este aproape gata, treierisul abia a început în cîteva comune. Situația nu este mai bună nici în raioanele Bujor, Filimon Sirbu și Focșani.

Cauza principală a întârzierii treierisului în regiunea Galați o constituie slaba preocupare a organelor de partid și sfaturilor populare pentru executarea acestei lucrări. În general, în regiune s-a manifestat tendința de a se termina mai întîi secerişul și apoi să se înceapă treierisul. Aceasta a dus înainte de toate la neamenajarea ariilor. Din cele peste 1000 de arii

necesare în întreaga regiune au fost pregătite cca. 600. Și nici acestea nu funcționează toate. Din cele 52 arii amenajate în raionul Focșani, de pildă, funcționează doar 25.

În cele mai multe raioane ca Berești, Măcin, Filimon Sirbu, batozele stau din cauză că recolta nu a fost încă transportată la arie. În alte raioane ca Panciu, Focșani și Liesti, unde grîul a fost cîrăt pe arie, nu se treieră din plin, pentru că batozele se defectează mereu. Majoritatea batozelor de la S.M.T. Florești, de exemplu, care au fost scoase pe arie sînt defecte. În raioanele Tecuci, Bujor și Măcin, batozele stau din cauză că sfaturile populare nu s-au interesat de organizarea acestor arii. Făcînd socotela batozelor care stau în fiecare zi, numărul lor se ridică la cca. 50-60. Asta înseamnă că zilnic în regiune se treieră mai puțin cu cca. 1000—1200 tone cereale.

În regiunea Galați există toate condițiile ca treierisul să fie terminat într-un timp scurt, pentru a se evita orice pierdere de recoltă. Comitetul regional de partid și sfatul popular regional trebuie să se preocupe însă cu mai multă răspundere de această importantă problemă, să îndrume organele și organizațiile de partid precum și sfaturile populare în sensul acordării de către ele a unui puternic sprijin organizatoric fărâmiilor muncitori pentru grăbirea cîrătului recoltei la arie și pentru folosirea din plin a batozelor.

CONSTANȚA (coresp. „Scintei”). În ziua de 26 iulie a început în sala cazinoului din Constanța conferința interregională de chirurgie organizată de filiala regională Constanța a Societății științelor medicale din R. P. România. Tema constătuirii este „Chirurgia hidatică”. Printre participanții la constătuire se află: Dr. Voinea Marinescu, ministru sănătății și prevederilor sociale, dr. I. Turai, locțiitor al ministrului sănătății și prevederilor sociale, Vasile Vilcu, prim-secretar al Comitetului regional de partid Constanța, dr. Nichita Octavian, medic șef al regiunii Constanța, Tudose Vasiliu, președintele Statului popular regional Constanța, dr. Fusu Pimen, președintele filialei științelor medicale Constanța, dr. Teodorescu, președintele secției de chirurgie Constanța și reprezentanții ai centrelor universitare din țară. În prima sesiune de lucru s-au prezentat rapoarte pe marginea temei principale: „Boala hidatică în Dobrogea”.

O inițiativă de interes obștesc

În satul Valișoara, comuna Sava-disla, raionul Cluj, s-a început construirea unui cămin cultural cu fonduri din autoimpunere. Lucrarea fiind mare și neputîndu-se termina cu banii strîniși, cetățenii din satul Valișoara, îndrumați de către deputații comunali Codrea Nicolae și Feretea Vasile au hotărît în adunarea generală să contracteze cu statul cantitatea de 10.000 kg. grîu, contribuind fiecare după posibilitățile lui, iar suma încasată să fie donată pentru terminarea căminului cultural.

Din avansul primit pentru cele 10.000 kg. grîu contractate s-a și comandat tipărirea și alte lucrări necesare terminării căminului cultural.

Zile și nopți la treieris

CRAIOVA (coresp. „Scintei”). — Aria nr. 1 din comuna Afumați, raionul Băilești, este fruntașă la treieris. Aici muncile este mai bine organizată decît la celelalte arii. Tov. Costache Alexandru, delegat de batoză, se ocupă cu în fiecare zi să se treiere cât mai mult. Cetele sînt organizate din timp. La formarea lor se are în vedere ca să aibă atît brațe de muncă cît și atîtă astfel ca batoză să poată fi cît mai bine folosită.

Pentru a se folosi cît mai bine timpul de lucru, s-a procurat și un petromax. În felul acesta batoză treieră zi și noapte cîte 30.000 kg. în loc de 14.000 kg. cit are norma, atunci cînd timpul este bun de lucru. După ce treieră, fărâmi muncitori care au contractat cu statul își predau cantitățile contractate. Țăranul muncitor Dorobanțu P. Oprea, după ce a treierat cele două hectare cu grîu, a predat 1500 kg. grîu pentru care a avut contract încheiat. De asemenea, țăranul muncitor Belu C. Dumitru a predat 300 kg. grîu.

Centru de finisaj textil la Timișoara

În ultima vreme, fabricile textile din Timișoara întîrzieau finisarea țesăturilor crude din cauza lipsei capacităților de finisaj corespunzătoare. Pentru înlăturarea acestui neajuns, s-a luat în discuție pe lângă fabrica „Ada Marinescu” din Timișoara, un început lucrărilor de construcție ale unui centru de finisaj, pentru țesăturile de mătase și tricotate. Capacitatea noului centru de finisaj va fi de 1330 tone țesături pe an. Construcția lui va fi terminată încă anul acesta.

Pe aria comunei Mihăilești se treieră de zor. Aurul grînelor este în cărcat în saci înainte de a lua drumul hambarelor. Pionierii au venit să dea și ei o mîna de ajutor. În clișeu: Un aspect din timpul treierisului la arie.

Greu e să scrii despre actualitate...

(Urmare din pag. III-a)

vor face lingouri. Lingourile trec de aici în hala laminorului, unde sînt transformate în fel de fel de profile: șine de tren, uaz-uri, vincoluri-urli... — Nea Petrică, dar pe betonul ăsta pe care sîntem acum, pe postamentul ăsta cînd vor fi montate agregatele, peste, un an, doi? — Ce face? Pînă rămășag că de 23 August sînt montate. — Facem! — Pe ce? — Pe două sticle de bere care să le beam la noul restaurant complex ce-o să se deschidă tot la 23 August. Tocmai cînd ne învoiam a aprîrî un tînar. Se recomandă: — Vladimir Pavlovici Malșevski. — Nea Petrică îmi spune că e un specialist din U.R.S.S., care ne ajută la montarea blumingului. Îl explică și rusului de rămășagul nostru, Malșevski rîde. Se prinde și el pe două sticle cu mine. Neagmu mă calcă pe picior. — Gata. Ne luăm rămas bun. Sînt numai cu Neagu. — Ce semn îmi făceai, Neagu? — Te-ai prăjit, cu ăștia te pui tu? Poți să te duci să plătești berea de acum. — Ne urcăm în mașină. — Incroțo? — Ne întrebă șoferul. — Otelăria nouă — spune scrierul Neagu. — Neagu, oțelăria nouă e un șantier tot la fel ca Bluming-ul? — Mai mare. — Așcutiă zic, tu ai ceva cu mine? — Ti-am făcut vreun rău, iar vrei să mă cateri pe sclării? Sînt tînar, Neagu. — Te-ai cam lenevit, scriitorule, am

impresia că stai cam mult în biroul tău. Ieși rar pe teren, după cite vîd. Așa e? — Neagu, să vorbim despre altceva. — Caut un subiect. Nu-l găsec. Mașina frînează. Coborîm. Intrăm într-o hală lungă de aproape 150 de metri. — Vezi grînda aia, 27 de tone are. Aialtă peste 30 de tone. — Măi să fie, și cine le-a montat acolo? — Omul ăla. — Mî-arată un omuleț. Nu are mai mult de 50 de kg, și înălțime vreun metru și ceva. Îl cheamă Edveș Ștefan. Întru în vorbă cu el. Îmi spune că în viața lui de toate a fost. Îmi înșiră toate muncile pe care le-a avut. — Îl iau pe Neagu deoparte. — Ce-i mai cu omul ăsta, se laudă? — N-ai idee cine-i Edveș Ștefan. — Mă uit mai atent la el. Nu, n-are nici un metru și jumătate. — Și-cum de ce ești aici, ai păcătuit cu ceva? — Edveș lasă buza-n jos. Parcă i-am dat cu ceva în cap. — Mă uit la dumneastea, ești om în toată firea. Păi ce oameni cu păcate lucrează aici? — Îi la pe Neagu deoparte (il cunoaște). Îl întreabă cine sînt. Neagu îi spune că sînt scriitor. — Tovarășe Edves, am glumit, nu fii supărat, intervin eu. — S-a supărat. Trage de mine. — Hai să vezi. Să-ți arăt niște lucrări. Mă duce la termocentrala nouă. Construcțiile metalice de aci, noi le-am făcut. La conducta asta de gaz care duce de la termocentrală pînă la cocșările, patru echipe am condus.

Joi dimineața a părăsit țara, după o vizită de trei săptămîni, Antoine Tabet, membru al Biroului Consiliului Mondial al Păcii, președintele Consiliului național al partizanilor păcii din Liban. Înainte de plecare, Antoine Tabet a avut o convorbire cu un redactor al Agenției „Agerpres”. — Vorbind despre contribuția poporului libanez la lupta pentru coexistență pașnică, Antoine Tabet a spus între altele: — Mișcarea pentru pace din Liban, care a luat naștere după Congresul partizanilor păcii din 1949, a fost modestă la început, dar s-a dezvoltat mult de atunci. Dacă pe primul Apel de la Stockholm s-au strîns 6.000 de semnături, Apelul de la Berlin a fost semnat de aproape 280.000 cetățeni libanezi, adică un număr mai mare decît al celor care au votat în alegerile parlamentare. Mișcarea pentru pace se bucură de sprijinul unor importante personalități politice, religioase, științifice, culturale, economice. Un fapt caracteristic este că absolut toate procesele intentate unor cetățeni libanezi pentru a fi activi în mișcarea pentru pace s-au terminat cu achitarea acestora de către tribunale. Mișcarea pentru pace a căpăt o mare amploare în urma evenimentelor din Egipt din toamna trecută, care au deschis ochii poporului libanez și l-au făcut să cunoască mai bine pe acei care sînt amici și inamici păcii. — În momentul de față mișcarea pentru pace din Liban, care merge mină în mină cu mișcarea de emancipare națională, are în fața ei o sarcină extrem de importantă: de a combate o nouă formă de intervenție străină, doctrina Eisenhower, doctrină opusă principiilor coexistenței pașnice, opusă aspirațiilor popoarelor arabe, doctrină care caută să ridice aceste popoare împotriva Uniunii Sovietice și fărîlor de democrație populară, adică a singurilor prieteni adeverați pe care i-am găsit în afara țării noastre în momentele grele ale crizei Suezului și ale intervenției puterilor occidentale în Orientul apropiat. Astăzi păturile cele mai largi ale poporului nostru înțeleg însemnătatea luptei împotriva doctrinei Eisenhower și pot spune că această doctrină n-are nici un viitor la noi. — Antoine Tabet a vorbit despre pers-

pectivile dezvoltării relațiilor economice și culturale între Liban și R.P. România. Poporul dv. s-a eliberat de acum și și-a luat soarta în propriile sale mîni. Poporul libanez trebuie însă să lupte și astăzi împotriva diferitelor forme de imixtiune străină. Relații economice există și astăzi între țările noastre — nu importăm din România lemn, produse petrolifere, produse de larg consum. Sînt convins că aceste schimburi se vor intensifica în viitor. — În ce privește relațiile culturale, pot spune că s-au tradus la noi cîteva lucrări ale scriitorilor romîni, cum ar fi „Mitrea Cocor” și altele. Ele sînt citite cu plăcere de oamenii muncii din Liban. Această acțiune va continua pentru că literatura dv. se dezvoltă pe linia strînsiei legăturii cu poporul, a cultivării specificului național — ceea ce urmărim și noi în ce privește literatura noastră. De asemenea, se pot dezvolta schimburile de vizitații, de oameni de cultură și artă. Sute de libanezi, sirieni și alți arabi au vizitat țara dv. cu prilejul festivalului din 1953 și cu alte ocazii și au făcut cunoscută România în țara noastră în culorile celei mai frumoase. De adevărul acestor aprecieri m-am convins și eu cu prilejul acestei vizite. — Antoine Tabet a vorbit apoi despre dezvoltarea economică a țării noastre, subliniind că această dezvoltare este rapidă. „În special, a spus oaspetele, m-a izbit conștiința puternică a oamenilor. Am vorbit cu oameni simpli, cu țărani, care cunoșteau bine situația internațională, care mi-au vorbit cu simpatie despre lupta popoarelor arabe împotriva intervenției imperiale. Intr-o fabrică am vorbit cu o femeie simplă care mătura pe jos și care citise în trei luni 60 de cărți din biblioteca întreprinderii. Peste tot am văzut o mare sete de cultură. Un popor care muncește ca dv., care se cultivă cu atîtă dragoste, atît de conștient de rolul și îndatoririle sale în lume, nu poate fi decît un popor luptător dirz pentru pace. Această luptă a dv. ne însușă și nouă forțe-nu în lupta pentru pace și ne întărește convingerea în victoria definitivă a cauzei păcii în lume. — (Agerpres)

Delegația municipalității din Djakarta a părăsit Capitala

Delegația a vizitat Halele centrale Obor. Cartierul de locuințe Vatra Luminoasă, „23 August” și Complexul sportiv „23 August”.

La amiază membrii delegației municipalității din Djakarta în frunte cu dl. Soediro au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Egipt. La plecare, pe aeroportul Băneasa, oaspeții indonezieni au fost conduși de ing. A. Vlăduț, președintele Comitetului executiv, dr. I. Birzu, Ste-liana Năstăsescu, ing. I. Nițu, vicepreședintul, I. Moruzi, director ad-interim în Ministerul Afacerilor Externe, de membri ai Comitetului executiv, precum și de funcționari superiori ai Statului Popular al Capitalei. Înainte de a părăsi țara dl. Soediro, primarul orașului Djakarta, a declarat unui redactor al Agenției „Agerpres”: — Vizita făcută în frumoasa dv. Capitală ne-a impresionat pe mine și pe colegii mei foarte mult. Timpul petrecut în frumoasa dv. țară, vizitele făcute ne-au dat o imagine asupra muncii însușite pe care o deslășăuim poporul român. În același timp am văzut grija pe care guvernul țării dv. o acordă ridicării culturale a poporului român. Cele mai frumoase palate

Doctrina Eisenhower n-are nici un viitor în Liban

Declaratiile lui Antoine Tabet, președintelui Consiliului național al partizanilor păcii din Liban

Declaratiile lui Antoine Tabet, președintelui Consiliului național al partizanilor păcii din Liban, au fost citite cu interes în țara noastră. Într-o conferință de presă, el a spus că doctrina Eisenhower, care caută să ridice aceste popoare împotriva Uniunii Sovietice și fărîlor de democrație populară, adică a singurilor prieteni adeverați pe care i-am găsit în afara țării noastre în momentele grele ale crizei Suezului și ale intervenției puterilor occidentale în Orientul apropiat. Astăzi păturile cele mai largi ale poporului nostru înțeleg însemnătatea luptei împotriva doctrinei Eisenhower și pot spune că această doctrină n-are nici un viitor la noi. — Antoine Tabet a vorbit despre pers-

pectivile dezvoltării relațiilor economice și culturale între Liban și R.P. România. Poporul dv. s-a eliberat de acum și și-a luat soarta în propriile sale mîni. Poporul libanez trebuie însă să lupte și astăzi împotriva diferitelor forme de imixtiune străină. Relații economice există și astăzi între țările noastre — nu importăm din România lemn, produse petrolifere, produse de larg consum. Sînt convins că aceste schimburi se vor intensifica în viitor. — În ce privește relațiile culturale, pot spune că s-au tradus la noi cîteva lucrări ale scriitorilor romîni, cum ar fi „Mitrea Cocor” și altele. Ele sînt citite cu plăcere de oamenii muncii din Liban. Această acțiune va continua pentru că literatura dv. se dezvoltă pe linia strînsiei legăturii cu poporul, a cultivării specificului național — ceea ce urmărim și noi în ce privește literatura noastră. De asemenea, se pot dezvolta schimburile de vizitații, de oameni de cultură și artă. Sute de libanezi, sirieni și alți arabi au vizitat țara dv. cu prilejul festivalului din 1953 și cu alte ocazii și au făcut cunoscută România în țara noastră în culorile celei mai frumoase. De adevărul acestor aprecieri m-am convins și eu cu prilejul acestei vizite. — Antoine Tabet a vorbit apoi despre dezvoltarea economică a țării noastre, subliniind că această dezvoltare este rapidă. „În special, a spus oaspetele, m-a izbit conștiința puternică a oamenilor. Am vorbit cu oameni simpli, cu țărani, care cunoșteau bine situația internațională, care mi-au vorbit cu simpatie despre lupta popoarelor arabe împotriva intervenției imperiale. Intr-o fabrică am vorbit cu o femeie simplă care mătura pe jos și care citise în trei luni 60 de cărți din biblioteca întreprinderii. Peste tot am văzut o mare sete de cultură. Un popor care muncește ca dv., care se cultivă cu atîtă dragoste, atît de conștient de rolul și îndatoririle sale în lume, nu poate fi decît un popor luptător dirz pentru pace. Această luptă a dv. ne însușă și nouă forțe-nu în lupta pentru pace și ne întărește convingerea în victoria definitivă a cauzei păcii în lume. — (Agerpres)

Campionatele republicane de parașutism sportiv au luat sfîrșit

Vineri au luat sfîrșit campionatele republicane de parașutism sportiv care au fost organizate de A.V.S.A.P.C. în cadrul unor întreceri între parașutiștii sportivi din țara noastră au avut o comportare remarcabilă realizînd performanțe de valoare internațională. — Titlul de campion absolut a revenit și la această ediție sportivului Gh. Iancu care a totalizat 1.607 puncte din 1.800 posibile. La fete titlul a fost acordat Angelei Năstase, elevă în clasa a X-a a Școlii medii din Galați. Tînară sportivă a totalizat 1263 puncte. — În ultimele două zile ale competiției s-au disputat probele de lansare de la 2000 m. cu cădere liberă (30") și lan-

Informații

■ La Casa Arhitecților din Capitală s-a deschis vînzarea expoziției de fotografie „Monumente de Arhitectură și Sculptură indiană”. Expoziția este organizată de Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea și Uniunea Arhitecților din R. P. România. — D-na Kamaladevi Chatopadhyay, scriitoare, președinta secției indiene de teatru din cadrul U.R.E.S.C.O., care ne-a vizitat țara la invitația Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, a părăsit vînzarea Capitala. — Vineri, 26 iulie, au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Moscova profesorii universitari Camel Ayad și soția sa, prof. Badia Ayad (Siria), care la invitația I.R.R.C.S. au vizitat țara noastră. — La tragera Loto Centrală din seara zilei de 26 iulie 1957 au fost extrase din urnă următoarele nume numere: 22 34 51 60 1 35 36 83 17 — Fondul general de premii pe țară este de 2.146.114. — (Agerpres)

TELEGRAMS EXTERNE

Sesiunea de la Moscova a Comitetului executiv al F.S.M.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — La 25 iulie, în cadrul celei de-a XIV-a sesiuni a Comitetului executiv al F.S.M. au continuat dezbaterile pe marginea primului punct de pe ordinea de zi.

Frantisek Zupka, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Cehoslovacia, a consacrat prima parte a cuvîntării sale luptei pentru unitatea sindicală internațională. După aceea F. Zupka s-a ocupat de problemele mișcării sindicale în țările socialiste.

Problemele principale ale mișcării sindicale din India a fost consacrată declarația lui Dange, secretar general al Congresului sindicatelor din întreaga Indie.

Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Romîni, a vorbit despre problemele atinse în raportul lui Louis Sallant, a arătat că, după părerea sa, în raportul la cel de-al IV-lea Congres trebuie tratată mai larg problema „pieței comune” și a „Euratomului”, precum și situația maselor muncitoare din agricultură și situația altor categorii de oameni ai muncii. Vorbitorul a propus ca tezele raportului la primul punct de pe ordinea de zi a celui de-al IV-lea Congres mondial al sindicatelor să fie trimise încă în preajma deschiderii congresului atît Centrului sindicale care face parte din F.S.M., cît și celor neafiliate la F.S.M. și în limita posibilului să fie discutate de masele largi ale oamenilor muncii.

Tovarășul Gheorghe Apostol a vorbit apoi despre pregătirea sindicatelor din R. P. Romîni în vederea celui de-al IV-lea Congres mondial al sindicatelor, subliniind marile întreprinderi și situația muncii din R. P. Romîni și poartă luptei F.S.M. pentru unitatea internațională a sindicatelor, pentru pace și progresul celor ce munesc din lumea întreagă.

Tovarășul Gheorghe Apostol a scos în evidență faptul extrem de important pentru viitorul mișcării muncitorești mondiale, că cel de-al

IV-lea Congres va avea loc într-o perioadă în care popoarele țărilor lagărului socialist obțin succese considerabile în construirea socialismului, cînd — datorită experienței și maturității dobîndite în anii de cînd și-au luat soarta în propriile lor mîni — îmbunătățesc metodele de conducere a economiei și a statului. Aceasta duce la consolidarea orînduirii populare în fiecare țară socialistă în parte și la întărirea unității lagărului socialist în general, deschide mișcării muncitorești mondiale noi perspective pe calea dezvoltării sale, sprijind încrederea muncitorilor în propriile lor forțe.

Situația muncitorilor agricoli din țările capitaliste și coloniale a fost consacrată cuvîntarea lui Ilio Bosi, secretar general al Uniunii internaționale a sindicatelor oamenilor muncii din agricultură și silvicultură.

Lai Jo-ıui, președintele Federației sindicatelor din întreaga China, a subliniat în cuvîntarea sa că trebuie depuse toate eforturile pentru ca cel de-al IV-lea Congres mondial al sindicatelor să fie cît mai reprezentativ și să contribuie într-o măsură maximă la înfăptuirea unității.

Herbert Warnke, președintele conducerii centrale a Uniunii Sindicatelor Libere Germane, a arătat pe baza unei serii de exemple concrete că masele muncitoare din Germania occidentală năzuiesc spre unitatea de acțiune, spre unitatea sindicală.

Viktor Grışin, președintele C.C.S. din U.R.S.S., a spus: În fața F.S.M. stă sarcina de a căuta elementul comun care unește oamenii muncii și care poate sluji ca bază pentru colaborare. Totodată organizațiile care fac parte din F.S.M. trebuie astfel orientate încît să dea o ripostă hotărîtă tuturor atacurilor calomnioase pe care conducătorii C.I.S.L. și ai sindicatelor americane le lansează la adresa noastră. Sprijinim prin toate mijloacele propunerea ca cel de-al IV-lea Congres mondial să propună tuturor organizațiilor sindicale să se consulte în vederea elaborării unei Carte a unității sindicale internaționale.

Succesul obținut în Franța de Ansamblul de cîntece și dansuri al Statului popular al Capitalei R. P. Romîne

PARIS 26 (Agerpres). — Prin telefon: — Ziarele locale publică numeroase fotografii precum și comentarii elogioase la adresa artiștilor romîni și a maestrului coregraf Nicolae Sever. Astfel, ziarul „Le Pays Malinois” scrie: „Nu am văzut niciodată pînă acum un astfel de spectacol”. Ziarul „La telegramme” scrie: „Artiștii romîni dovedesc o neîntrecută măiestrie atît în dans cît și în muzică”. Sub titlul „Succesul triumfal al baluleții folclorice romînesce ziarul „Ouest-France” scrie: „Am fost cucerit de ritmul și eleganta dansurilor, de frumusețea costumelor, de antrenul și vioșia tinerilor băieți și fete care ne dau posibilitatea să facem cunoștință cu minunatul folclor al țării lor”.

Spre un nou avînt al economiei R. P. Mongole

ULAN BATOR 26 (Agerpres). — La 25 iulie ziarul „Unen” a publicat raportul lui L. Tende, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Mongole și președinte al Comisiei de Stat a Planificării, asupra direcțiilor cu privire la planul trienal de dezvoltare a economiei naționale și culturii pe anii 1958—1960. Raportul a fost prezentat în cadrul plenerului C.C. al Partidului Popular Revoluționar Mongol, care a avut loc între 4 și 6 iulie a.c. — Directivile prevăd mărirea pînă la sfîrșitul anului 1960 a șeptelului de vite cu 5,6 la sută în comparație cu prevederile planului pe anul 1957. Suprafețele însămînțate vor crește în decurs de trei ani de 2,3 ori. Se vor extinde îndosebi suprafețele semănăturilor de grîu.

În anul 1960, nivelul producției industriale din republică va crește cu 39 la sută în comparație cu 1957. Cu ajutorul frătesc al U.R.S.S., Chinei, Cehoslovaciei și altor țări socialiste se vor extinde o serie de întreprinderi industriale. Se va mări volumul construcțiilor de locuințe și clădiri culturale și de folos obștesc. Directivile prevăd ca față de 1957, în anul 1960 venitul în bani al întregii populații să se mărească cu 42 la sută mai mare. — Se prevede înfăptuirea unui vast program în domeniul dezvoltării continue a învățămîntului public și al pregătirii de cadre naționale cu o înaltă calificare. — Proiectul de directive cu privire la planul trienal va fi supus discuției întregului popor.

Dezbaterile din Camera Comunelor din Anglia în problemele inflației

LONDRA 26 (Agerpres). — La cetea opoziției laboriste, la 25 iulie în Camera Comunelor din Anglia au avut loc dezbateri în problemele inflației. Deschînd dezbaterile din Camera Comunelor Harold Wilson a declarat în numele opoziției laboriste că el a fost provocat de „îngrijorarea deosebit de profundă a opiniei publice în legătură cu creșterea inflației”. Wilson s-a referit la faptul că din 1953 și pînă în martie 1957 prețurile cu amănuntul au crescut cu 14 la sută. Guvernul, a subliniat el, cheamă pe muncitori să nu ceară sporirea salariilor și în același timp „umflă intenționat prețurile și sporește prin aceasta inflația”. Trezînd sub tăcere, asemenea reprezentantului guvernului, cauza principală a inflației — cursa înarmărilor — Wilson s-a limitat doar la considerentul vag că inflația poate fi biruită „prin introducerea unei doze mai mari de planificare în folosirea resurselor naționale”.

Încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul primul ministru Macmillan, care a elogiat politica economică a guvernului său. Cu acest prilej el s-a plîns că productivitatea muncii ar „rămîne prea mult în urmă” față de creșterea salariilor în Anglia. În legătură cu aceasta, el a făcut să se înțeleagă fără echivoc că guvernul intenționează să facă încercări „de a pune capăt luptei pentru sporirea salariilor”.

În numele guvernului la dezbateri a luat cuvîntul ministrul Finanțelor, Thornycroft. El s-a străduit în fel și chip să atenuze gravitatea situației economice a Angliei, referîndu-se la o oarecare creștere a exportului și a rezervelor de aur și dolari ale zonei lirei sterline în primul semestru al anului curent. Totuși Thornycroft a fost nevoit să recunoască că „există motive de îngrijorare deoarece valoarea lirei sterline în țară scade neîn-

Un prim succes al greviștilor din Anglia

LONDRA 26 (Agerpres). — Lupta perseverentă a lucrătorilor de la parcurile de autobuse din provincie pentru majorarea salariilor a dat primele rezultate — tribunalul de arbi-

traj a hotărît să li se majoreze salariile cu 11 șilingi pe săptămîna (aproximativ jumătate din ceea ce cer greviștii).

ULTIMELE STIRI • ULTIMELE STIRI • ULTIMELE STIRI • ULTIMELE STIRI • ULTIMELE STIRI • ULTIMELE STIRI

DE PENITENȚA

EVENIMENTELE DIN OMAN

Aviația engleză continuă bombardamentele împotriva triburilor răscolite • Flota britanică menține blocada coastelor Golfului Persic

LONDRA 26 (Agerpres). — După ce anunț agențiile de presă occidentale, aviația britanică continuă să bombardeze teritoriul ocupat de triburile arabe răscolite împotriva sultanului din Maskat. În cursul zilei de vineri aviația britanică a făcut din nou uz de arme rachetă și bombe incendiare. Agenția France Presse relatează că ministrul de externe al apărării și ministrul de externe au elaborat un plan cu privire la măsurile ce urmează a fi luate de Marea Britanie în regiunea Oman. Flota britanică menține blocada coastelor Golfului Persic.

BEIRUT 26 (Agerpres). — TASS Ziarul „Aș-Sark” anunță că în cursul bombardamentelor de aviație în cursul zilei de vineri au fost ucise multe operațiuni ofensive fructuoase. Ziarul adaugă că răscolii triburilor s-a extins asupra multor regiuni de interior ale Omanului.

Siria este gata să acorde ajutor poporului din Oman

DAMASC 26 (Agerpres). — După cum relatează presa siriană, autoritățile din Siria urmăresc cu atenție evoluția situației din Oman. Potrivit știrilor soseite din Damasc, primul ministru al Siriei și ministrul Afacerilor Externe au discutat împreună cu locuitorii președinții republicii ultimele evenimente din Oman. Potrivit relațiilor presei siriene, Siria este gata să acorde ajutor financiar și militar poporului din Oman în lupta sa împotriva imperialismului. Ziarul „Al

Acțiunile agresive ale Angliei în Oman întărite de opinia publică

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS. Ziarele „Izvestia” și „Krasnaia Zvezda” scriu despre indignarea legiștilor provocată în rândurile populației din întreaga lume de acțiunile agresive ale Angliei în Oman. Evenimentele din Oman, subliniază ziarul „Izvestia”, demască esența agresivă a politicii coloniale a Angliei și arată încă odată că în zilele noastre popoarele Orientului arab, care se ridică tot mai hotărât la lupta împotriva colonialismului, nu pot fi înghițite.

PEKIN 26 (Agerpres). — Ziarul „Guanminjiaobao” publică un articol consacrat luptei poporului din Oman pentru independență. Anglia încearcă acum să înăbușe prin forța armelor insursecția din Oman. Dar, scrie ziarul, colonialiștii englezi nu trebuie să uite că locuitorii din Oman nu sînt singurii în lupta lor pentru independența națională. De partea lor sînt întregul Orient mijlociu și toți cei cărora le este scumpă dreptatea. Poporul chinez, ca și popoarele din toate țările lumii, va sprijini cu hotărâre poporul din Oman care s-a ridicat cu curaj împotriva robiei engleze.

OSLO 26 (Agerpres). — Într-un articol de fond intitulat „Politica imperialistă”, ziarul „Arbeiderbladet”, organul partidului muncitoresc aflat la putere în Norvegia, condamnă aspru hotărârea guvernului englez cu privire la amestecul militar în treburile Omanului.

In Algeria au loc lupte înverșurate

PARIS 26 (Agerpres). — TASS După cum relatează presa pariziană, în Algeria se dau lupte înverșurate între trupele franceze și detașamentele armatei naționale de eliberare. În regiunea orașului Géryville în apropiere de frontiera algeriano-marocană a avut loc o ciocnire între trupele franceze și un detașament de insurgenți. Totodată presa relatează despre presiunile bestiale la care sînt supuși participanții la mișcarea de eliberare națională. În orașul Alger s-a terminat procesul a 11 comuniști algerieni și altor activiști progresiști, acuzați de „atenț la securitatea externă a statului”. Toți aceștia au fost condamnați de Tribunalul militar la închisoare pe diferite termene ajungînd pînă la opt ani.

Partizanii controlează o regiune întinsă în Columbia

NEW YORK 26 (Agerpres). — Caracterizînd actuala situație din Columbia presa acordă o mare atenție mișcării de partizani din țară și atitudinii partizanilor față de junta militară guvernamentală. Ziarul „El Comercio” din Ecuador anunță că în prezent partizanii controlează o regiune întinsă de aproximativ 700.000 persoane. Principala regiune a activității lor sînt departamentele Tolima și Ulla. Conducătorii partizanilor, subliniază ziarul, au alcătuit o nouă forță care poate avea un mare rol în situația politică vitioară din Columbia.

Armata și poliția din Cuba în stare de alarmă

HAVANA 26 (Agerpres). — Armata și poliția din întreaga Cuba au primit ordinul de a fi în stare de alarmă, în legătură cu a patra aniversare a mișcării revoluționare a lui Fidel Castro, opozentul actualului președinte al Cubei, Batista.

Din lumea întreagă oaspeții se îndreaptă spre Moscova

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite: Comitetul Internațional de pregătire al celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților a hotărât să deschidă Festivalul la 28 iulie 1957, la orele 14, pe stadionul central „V. I. Lenin”.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS La 25 iulie au sosit la Moscova reprezentanții ai tineretului din 30 de țări ale Europei, Asiei, Americii, Africii și Australiei, pentru a lua parte la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Moscoviții au întâmpinat pe tinerii și tineretele soseite din Polonia, Anglia, Ungaria, Algeria, Iordania, Irak, Albania, Australia, Canada, Cuba, Guatemala, Italia, S.U.A., Franța și multe alte state. Delegații numeroase au sosit din Polonia — peste 1.100 de persoane, Ungaria — 900, Franța — peste 300 de persoane, Republica Federală Germană — aproape 400 de persoane, Bulgaria — peste 900 de persoane. La 25 iulie, la Moscova au sosit peste 6.500 de soli ai tineretului din toată lumea. În seara zilei de 25 iulie reprezentanții tineretului bulgar au sosit în gara Kiev din Moscova cu două trenuri speciale. Deși era noaptea tirziu, mii de tineri din

Moskova au venit să-și întîmpine cu flori pe prietenii lor bulgari. În seara zilei de 25 iulie pe aeroportul din Riga a sosit inginerul constructor malayez Sri Kaliana Sundaram care a declarat că va fi singurul reprezentant al tineretului din Malaya la Festival. Stațiunea de frontieră Ciop a devenit în aceste zile un mare nod internațional de cale ferată. Zilnic trec pe aici trenuri cu tineri din diferite țări. Tinerii și tineretele din localitate au întâmpinat călduros pe pămîntul sovietic solii tineretului din Cehoslovacia, Ungaria, Tunis, Siria, Mexic, Irak și multe alte țări. Oamenii sovietici au salutat tinerii și tineretele pentru că din Madagascar, Maroc, Congo Francez și multe alte țări din Africa. La 25 iulie tineretului din capitala sovietică a întâmpinat un mare grup de tineri și tinerete din Vietnam, Indonezia, Australia și Noua Zeelandă — oaspeții ai Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților.

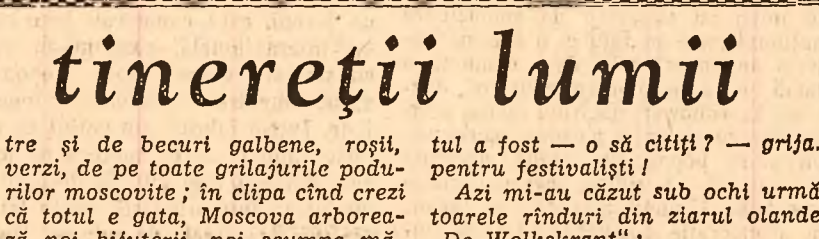
IN CONGO BELGIAN

Se intensifică lupta de eliberare națională împotriva dominației coloniale

Pe întreg cuprinsul Congoului belgian a luat proporții din ce în ce mai însemnată mișcarea de eliberare națională a populației de culoare împotriva dominației coloniale belgiene. Despre această luptă se vorbește într-un reportaj publicat în săptămînalul francez „Tribune des Nations”. Arătînd că neliniștea pe care o născuse cererile coloniale și autoritățile belgiene este justificată deoarece agitările din Congo capătă tot mai precis caracterul unei mișcări pentru eliberare națională, revista aminteste de o serie de manifestații care au avut loc la sfîrșitul lui iunie și la începutul lui iulie la Leopoldville, în cursul acestora a ieșit la lumină caracterul lor, după cum arată revista, „de adevărată luptă susținută împotriva dominației belgiene”. Scopurile imediate ale acestei mișcări, care cuprind cereri tot mai largi ale populației, sînt — după cum arată „Tribune des Nations” — cîștigarea libertății politice, alegeri libere la care să poată participa cu deplină egalitate de drepturi populația de culoare, prelucrarea de către populația de culoare a conducerii politice a țării. Cît de importantă este în momentul de față mișcarea de emancipare a populației de culoare care se desfășoară sub semnul luptei pentru aceste drepturi, reiese din faptul că cererile conducătoare de la Leopoldville, cuprind de pînă, au și început să cedeze teren, fiind nevoite să acorde unele libertăți, deocamdată încă neînsemnate. „Aceste concesii ale autorităților — scrie „Tribune des Nations” — nu

trebuie însă să ne facă să considerăm problema Congoului ca pe cale de rezolvare”. La Leopoldville se spune că actuala situație începe să semene cu cea din colonia britanică Kenya la începutul afîrșirii mișcării pentru eliberare din acea țară. În fața acțiunilor hotărâte ale populației de culoare, la Leopoldville începe să se facă simțit un sentiment nou — frică... Și neliniștea autorităților belgiene este evidentă și justificată” — conchide ziarul „Tribune des Nations”.

Congo belgian are o suprafață de 2.337.000 km. pătrați și o populație de peste 12.000.000 locuitori. Suprafața Congoului belgian este de 76 ori mai mare ca a Belgiei. Tera are bogății însemnate, în special materii prime radioactive; acestea însă aparțin în cea mai mare parte S. U. A.

„Lomonosov” și-au desfășurat petalele ciudate flori exotice, necunoscut pe aici. Soarele moscovit a hrănit de minune și gingașele „bougainvillea” de un abstrahu indigo și ibiscul de un roz delicat și „pointesetter”-ele ce par de departe enorme pălării de mușchetar futurind în salaturii largi. Semintele lor le-au trimis în picuri studenții din alte țări, adinea studenților de aici. Oare prudența dintre tinerii lumii contravine morală olandeză?

Nu cumva alta e „primejdia”? Nu se teme, cumva, că tinerii acestia vor descoperi adevărul, atîta vreme ascoperi? Că vor afla adevărata Moscova, adevărații ei oameni, setea lor de creație, de prietenie, de pace, sufletul lor generos și mereu etalat, pe față, fără viclesuguri? Că li vor cunoaște, poate, pe strungarul Boris Filatov, care citește Shakespeare între două stații de metro? Filatov n-are nici barbă, nici chibote de iuț — așa cum îl zugrăvesc unii pe omul rus.

La „Lomonosov” s-a turnat zilele acestea un film extrem de interesant: interpretii lui sînt studenții din 23 de țări care învață aici; în film, fiecare vorbește pe limba lui. Filmul se numește „Drună spre festival”. Eroul principal, Plonk — un tînr ce reușește să străvîntureze tuturor răscolii R.S.S. ruzine. A sosit cu ea și un ansamblu de cîntece. Un ansamblu de amatori. Ei prepară de un an și jumătate turneul acesta — și, cum „cîntecul e iubire pornită” (proverb gruzin), micuța studentă Sofia Iasvili a îndrăgit pe uriașul Gemał Kiknavelidze, muncitor la depoul de tractoare din Tbilisi. Nunta o vor face la 7 august, la festival. Expoziția Industriei și Agriculturii le va oferi unul din giganticele sale pavilioane. „Tmadro”, nas adică, va fi înscuș festivalul. Nuntăși — delegații celor 135 de țări. Ei vor deورا cîteva mîde de păcîntce cu miere, vor bea vin din cornuri sculptate și se vor desfășura ore și ore cu fastuosul spectacol al nunții gruzine, cu ale sale 50 de dansuri și cîntece închinăte dragostei. Simțîmint interzis băieților și fetelor Olandei?

În iulie, la Moscova înflorește gladiolele și dăliile. În iulie, la 100 de ferestre ale universității

„Lomonosov” și-au desfășurat petalele ciudate flori exotice, necunoscut pe aici. Soarele moscovit a hrănit de minune și gingașele „bougainvillea” de un abstrahu indigo și ibiscul de un roz delicat și „pointesetter”-ele ce par de departe enorme pălării de mușchetar futurind în salaturii largi. Semintele lor le-au trimis în picuri studenții din alte țări, adinea studenților de aici. Oare prudența dintre tinerii lumii contravine morală olandeză?

„Lomonosov” și-au desfășurat petalele ciudate flori exotice, necunoscut pe aici. Soarele moscovit a hrănit de minune și gingașele „bougainvillea” de un abstrahu indigo și ibiscul de un roz delicat și „pointesetter”-ele ce par de departe enorme pălării de mușchetar futurind în salaturii largi. Semintele lor le-au trimis în picuri studenții din alte țări, adinea studenților de aici. Oare prudența dintre tinerii lumii contravine morală olandeză?

Vizita președintelui Ho Și Min în R. D. Germană

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N. La 25 iulie Ho Și Min, președintele Republicii Democratice Vietnam, care a sosit în Republica Democrată Germană, a făcut o vizită lui Wilhelm Pieck, președintele R.D. Germane. Au fost de față O. Grotewohl, primul ministru al R.D. Germane, W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G. și prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane, secretar de stat M. Opitz, șeful cancelariei președintelui, M. Hummeltenberg, șeful Protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al R.D. Germane.

De la dreapta la stînga: O. Grotewohl, Ho Și Min, W. Pieck, W. Ulbricht. (TELEFOTO Agerpres)

„Marea Baltică trebuie să devină o mare a păcii”

BERLIN 26 (Agerpres). — A.D.N. La Warnemünde a avut loc o întîlnire a muncitorilor din industria constructoare de nave din R.D. Germană și Danemarca. Participanții la întîlnire au adresat oamenilor muncii din țările de pe litoralul Mării Baltice apelul de a organiza în decembrie a.c. în orașul Rosstock (R.D.G.) o conferință a muncitorilor constructori de nave și metalurgiştilor din aceste țări, care să se desfașoare sub lozincă „Marea Baltică trebuie să devină o mare a păcii”.

Participanții la întîlnire au subliniat că remilitarizarea Germaniei occidentale și intenția strategilor N.A.T.O. de a transforma Danemarca și Norvegia în puncte de sprijin ale războiului atomic măresc primejdia pentru popoarele Europene.

Cuvîntarea tovarășului Mărosán la mitingul de la Csepel

BUDAPESTA 26 (Agerpres). — După cum transmite M.T.I., la 25 iulie a avut loc la Combinatul metalurgic din Csepel un miting al oamenilor muncii, la care au participat peste 10.000 de muncitori ai combinatului. A luat cuvîntul György Mărosán, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.S.U., prim-secretar al Comitetului orașeneș de partid din Budapesta, care a vorbit despre pagubele provocate economiei naționale de contracrevoluție, despre importanța ajutorului acordat de Uniunea Sovietică în înăbușirea contracrevoluției și despre sarcinile clasei muncitoare în construirea socialismului.

Vorbînd despre arestările de contracrevoluționari în Ungaria, Mărosán a declarat că aceste măsuri ar fi putut fi luate și înainte, dar guvernul ungar a dat dovadă de răbdare în speranța că elementele contracrevoluționare vor înceta activitatea lor subversivă. În continuarea Mărosán a vorbit despre problemele întîririi legăturii dintre comunisti și cei fără de partid, despre situația din întreprinderi, despre sistematizarea orășului studentesc al Universității din Alexandria. Seara în piața Elberőrii va avea loc un mare miting la care va lua cuvîntul președintele Nasser.

Declarația primului ministru al Ceylonului

DELHI 26 (Agerpres). — TASS Luînd cuvîntul în Camera reprezentanților, Bandaranaike, primul ministru al Ceylonului, a declarat că Ceylonul — singura țară din Asia reprezentată în așa-zisul comitet al O.N.U. pentru Ungaria, se va pronunța împotriva oricărei încercări de a se convoca o sesiune specială a Adunării Generale a O.N.U. pentru examinarea raportului cu privire la Ungaria. Bandaranaike a declarat că acest raport nu poate fi considerat ca satisfăcător.

Să înceteze experiențele cu arma nucleară!

Demonstrațiile la Londra împotriva experiențelor nucleare. Scrisoarea adresată președintelui Eisenhower de două organizații ale quakerilor americani

NEW YORK 26 (Agerpres). — Ziarul „New York Times” anunță că două organizații ale quakerilor americani — „Comitetul prietenilor americani în slujba societății” și „Comitetul prietenilor problemei legislației” — au trimis președintelui Eisenhower o scrisoare colectivă în care cer încetarea experiențelor cu arma nucleară. În scrisoare se spune că 10.000 de americani, care au semnat acest apel, se solidarizează cu milioane de oameni din lumea întreagă care cer să se pună capăt cursei înarmărilor, să se înceteze experiențele cu arma nucleară și să se preîntîmpine pericolul unui război.

Scurte știri

VLADIVOSTOK. Specialistul Zenkovic din echipajul navei de expediție „Viteză” a Institutului de oceanologie al Academiei de Științe al U.R.S.S. a reușit pentru prima oară în lume să ia fotografii la adîncimea de 5.780 m. MOSCOVA. Se anunță că la 24 iulie a sosit la Leningrad pe bordul vasului „Baltika” Maurice Thorez, secretar general al Partidului Comunist Francez. M. Thorez a sosit în U.R.S.S. pentru oîntîlnire însoțit de soție și copii. MOSCOVA. La 26 iulie a părăsit Moscova plecînd spre patrie generalul K. S. Timaya, șeful marelui stat major al armatei indiene, și ceilalți generali și ofițeri ai forțelor armate ale Indiei care au vizitat Uniunea Sovietică. La aeroportul nuikov, oaspeții indieni au fost conduși de mareșalul Jukov, ministrul Apărării al U.R.S.S., mareșalul Sokolovski, Moskalenko, amiralul Golovko și alții. PRAGA. La 26 iulie a sosit la Praga delegația guvernamentală abaneză în frunte cu A. Kellezi, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Albania. Delegația va duce la Praga tratative cu privire la încheierea unui acord comercial pe termen lung între Albania și Cehoslovacia. BONN. Intorcîndu-se din călătoria lor făcută în U.R.S.S. și în țările Scandinavie, Edvard Kardelj și Alexander Rankovic, vicepreședinți ai Vecei Federative Executive a R. P. F. Iugoslavia, Jovan Veselinov, președintele Scurșicilor Populare a Serbiei, și Oltmar Krcacic, secretarul de stat adjunct al Apărării, au sosit vineri la Hamburg. Vineri-seara oamenii de stat iugoslavi urmează să sosească la Bonn. TUNIS. Într-un comunicat al președinției Consiliului de Miniștri al Tunisiei se anunță că la 26 iulie guvernul tunisian și-au prezentat misiunea în bloc președintelui Republicii, Habib Bourguiba. Președintele a însărcinat pe membrii guvernului cu rezolvarea chestiunilor curente pînă la constituirea unui nou guvern care să fie prezentat Adunării Naționale Constituante a Tunisiei. BERLIN. Potrivit relațiilor presei democratice germane, datorită acțiunilor hotărâte ale muncitorilor din Berlinul occidental la 25 iulie a putut fi împiedicată „înfrînirea” conducătorilor organizației militare „Casa de oțel”, fixată pentru această zi. La locul de întîlnire s-au intrunit la timpul fixat sute de muncitori vest-berlinezi, care au scandat: „Jos militarismul!”, „Jos Casa de oțel!”, „Fasciști — afară din Berlin!”. PARIS. Agenția France Presse anunță oficial că în cursul vacanțelor parlamentare, care începe la 26 iulie, primul ministru al Franței, Bourges-Maunoury, va face o vizită în Algeria.